

**SDRUŽENÍ
VÝTVARNÝCH
UMĚLCŮ
MORAVSKO
SLOVENSKÉHO
POMEZÍ**

ČLENOVÉ SPOLKU

Jan	BOTEK
Milan	BOUDA
Jaroslav	BUREŠ
Ivona	BUŠÍKOVÁ
Pavel	HANÁK
Vladimír	CHRENKO
Eva	JANDÁSKOVÁ
Jindřich	KARSKÝ
Stanislav	KNOTEK
Miroslav	KUBIŠ
Vlastimil	MAHDAL
Jana	ROSINOVÁ
František	SLOVÁK
Anna	ŠALANDOVÁ
Dana	ŠUMÍČKOVÁ
Karel	TÁBORSKÝ
Libor	VELAN
Zdeněk	ZÁBRANSKÝ

ČESTNÍ ČLENOVÉ

In memoriam

Františka	ANDRESIČOVÁ
1941 -	1995
Martin	SOCHOR - Uprka
1910 -	2004
PhDr. Josef	BENEŠ, CSc.
1917 -	2005
Viktor	CHRENKO, Slovensko
1921 -	2010
Antonín	HÁJEK
1938 -	2018
Vítězoslav	CHRENKO, Slovensko
1952 -	2019
Jaroslav	JEŘÁBEK, ak.mal.
1936 -	2022

Členové Sdružení VU MSP v roce 2022, horní řada zleva: Vladimír Chrenko, Jan Borek, Pavlína Mandák, Vlastimil Mahdal. Prostřední řada: Libor Velan, Jaroslav Bureš, František Slovák, Jindřich Karský, Stanislav Knotek. Spodní řada: Jana Rosinová, Ivona Buřilová, Eva Jandásková, Anna Šalanková, Milan Bouda a Jaroslav Jeřábek.

ČINNOST SPOLKU SDRUŽENÍ VU MSP V ROCE 2022

Po doznívající epidemii koronaviru se na začátku roku 2022 pomalu rozbíhal kulturní život společnosti. Otevírala se divadla, koncerty a galerie, zpočátku s určitým omezením, ale už prosvítalo světlo na konci tunelu.

Světlo však vzápětí nějak zablikalo. Přihodila se v únoru válka na Ukrajině. To však přímo pro nás výtvarníky a na činnosti našeho spolku i dalších kulturních institucí zatím neznamenal téměř žádné omezení. Akorát se zvedlo vstupné do galerií a pronájem jejich prostor, ceny výtvarných potřeb, pro nás mnohdy už dost vysoké. I přesto v roce 2022 byla činnost našeho spolku a dění v regionu ještě vyšší než v roce 2021.

První akcí, tedy výstavou, která se konala a byla zahájena vernisáží 11. března, byla autorská výstava Veroniky Novákové s názvem Bar-

Členové spolku SNV MSP se scházejí ve středu 8. 6. 2022 před uherskobrodským muzeem při příležitosti společného fotografování.

va vodou nesená. Výstavu připravil a jako kurátor zahájil Jan Botek v Galerii obce Ostrožská Nová Ves.

Druhou výstavou, která se konala od 17. 3. do 28. 4., byla autorská výstava Vlastimila Mahdala v Kostecké školní galerii.

Restauraci Balkán v Uherském Brodě obsadil na tři měsíce svými obrazy Vlastimil Mahdal a trvala až do května.

Další výstava byla organizována členem našeho spolku Milanem Boudou. Vernisáž se konala v sobotu 2. dubna v Cafe Clubu, kde vystavovali svá díla členové legendárního uherskobrodského Cavern Clubu s názvem Cavernart. František Chrástek – umělecká fotografie, Josef V. Višek – digitální koláže, Vlastimil Mahdal – kombinovaná technika, olej, akryl a Milan Bouda – kombinovaná technika, akryl a chyasmáš.

Autorskou výstavu Boženy Borýskové s názvem Nekonečná linie uspořádal Jan Botek v galerii obce Ostrožská Nová Ves. Vernisáž proběhla za účasti autorky 4. května 2022. Úvodní slovo k výstavě pronesl Jan Botek.

22. plenéru Vojšice, který se konal od 5. do 8. května, se zúčastnili tři členové našeho spolku. Jan Botek, Karel Táborský a Milan Bouda. Počasí tentokrát nebylo účastníkům příliš nakloněno.

V pátek 6. května byla vernisáž otevřena v galerii Městské knihovny ve Slavičíně autorská výstava Vlastimila Mahdala s jednoznačným názvem Obrazy. Výstavu zahájil úvodním slovem Miroslav Potyka. Hudební vystoupení – RetroTet.

Ve čtvrtek 19. května prezentoval náš spolek a svou tvorbu v TV Slovácko Karel Táborský. Předvedl své katalogy z výstav a také náš Almanach.

V pátek 17. června se konala vernisáž výstavy Malá inventura. Tak nazval svou výstavu v galerii Městské knihovny ve Slavičíně Jan Botek. Výstavu uvedl Miroslav Potyka a hudební vystoupení obstaralo FúkNeto hrou na zobcové flétny.

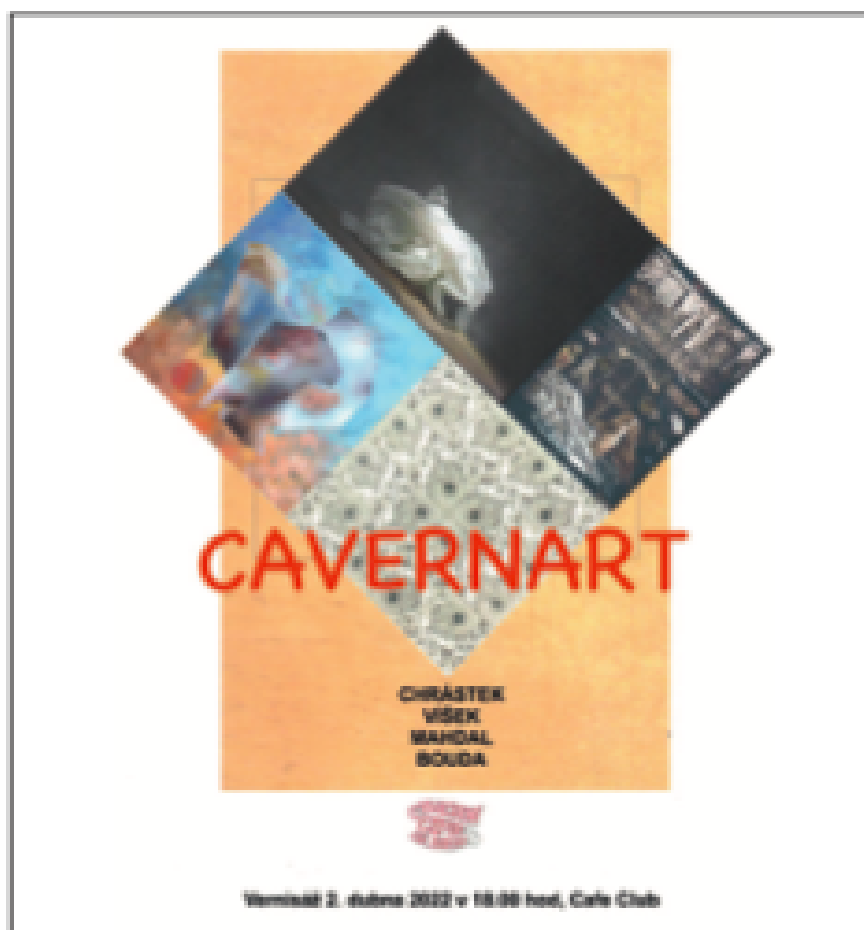
V pátek 24. června si zahájil Vlasti-

Účastníci Valné hromady 2. listopadu 2022 v restauraci Na Lepači v Uh. Brodě

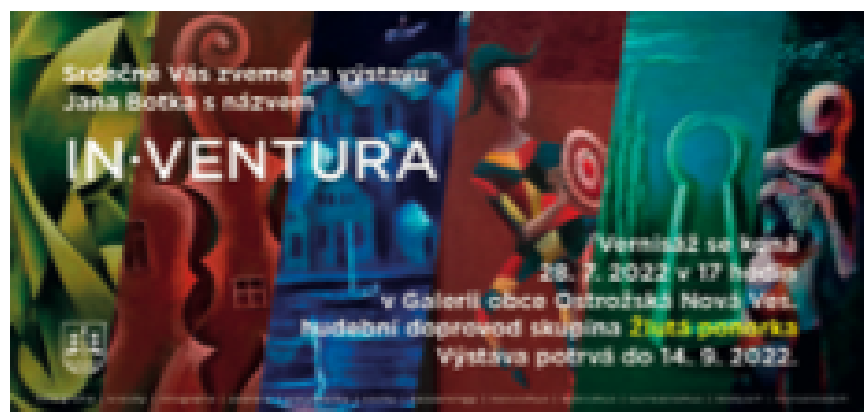
Předseda spolku Milan Bouda přednáší zprávu o činnosti Sdružení VU MSP za rok 2022

Plakát na výstavu CAVERNART, 2. 4. 2022, F. Chrástek, J. Víšek, V. Mahdal a M. Bouda

Pozvánka na výstavu OBRAZY V. Mahdala v galerii MK ve Slavičíně 6. 5. 2022

Pozvánka na výstavu Jana Botka IN-VENTURA v Ostrožské Nové Vsi 28. 7. 2022

mil Mahdal v Cafe Clubu svou výstavu s názvem Obrazy. O co byl Vaskův úvod kratší, o to déle hrál Country beat Fénix.

Ve čtvrtek 28. července se konala v Galerii obce Ostrožská Nová Ves vernisáž autorské výstavy Jana Botka s názvem In-Ventura. Vystavujícího umělce představil v úvodu Miroslav Potyka a hudební doprovod obstarala skupina Žlutá ponorka.

V pátek 5. srpna byla zahájena v muzeu Bystřice pod Lopeníkem autorská výstava Danuše Šumilkové s názvem Obrazy. Vernisáž se ale konala až v sobotu 13. srpna v 15.00 hod., což samotné výstavě nijak neublížilo. Naopak přišlo víc návštěvníků.

Na čtvrtek 15. září připravil kurátor Galerie obce Ostrožská Nová Ves Jan Botek autorskou výstavu Lenky Jurečkové Obrazy ze Slovácka. Úvodní slovo na vernisáži měl Miroslav Potyka a hudební doprovod obstarali FS Krasavci.

V týž den ve čtvrtek 15. září byla zahájena v Galerii Vladimíra Hrocha 37. družební výstava výtvarníků a fotografů regionů Trenčín a Uherské Hradiště Setkání-stretnutie. Svými díly reprezentovali náš spolek Jan Botek a Vlastimil Mahdal.

V pátek 16. září si zahájil Pavel Hanák svou autorskou výstavu v soukromé galerii U Jany v Šumicích. Hudební vstup si autor sám obstaral zpěvem a hrou na kytaru.

V pátek 7. října se konala reciproční tradiční výstava Stretnutie-setkání ve výstavních prostorách Trenčianskeho samosprávneho kraja.

Ve středu 9. října se konala vernisáž tradiční výstavy VII. setkání pod Javořinou. Vystavující představil Jan Botek a spolkovou hymnu nám perfektně zazpíval a další hudební produkci obstaral Mužský pěvecký sbor ze Strání S.E.N. Hostem naší výstavy byla Božena Borýsková.

Ve dnech 14. – 16. října se konalo v nekreačním středisku Kordárna ve Štaněm Hrozenkové 42. setkání a tvořivá dílna výtvarníků a fotografů regionů Trenčín a Uherské Hradiště. Z našeho spolku se akce

zúčastnili Jan Botek a Milan Bouda.

Ve středu 2. listopadu se konala v restauraci Na Lapači Valná hromada spolku Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí. Byl zde distribuován Almanach 2021, který jsme obdrželi teprve koncem října z tiskárny.

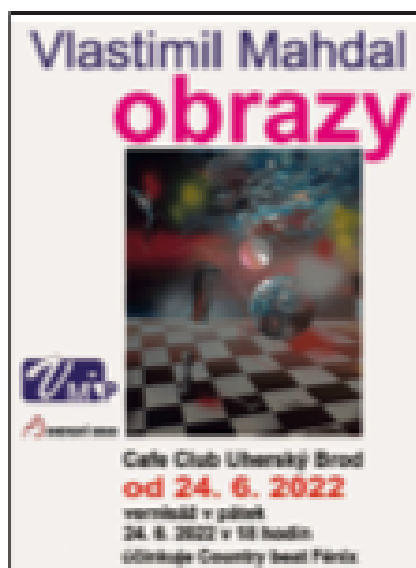
Pro vernisáže netypický den, neděle 13. listopadu, se konalo slavnostní otevření kolektivní výstavy členů spolku SVU MSP v restauraci Balkán. Vernisáž zahájil Milan Bouda vyzváním přítomných o minutu ticha pro uctění památky našeho kolegy akademického malíře Jaroslava Jefábka. Účastníky vernisáže pak výstavou provedl Jan Botek a zahrál a zazpíval Country beat Féniš.

Ve čtvrtek 24. listopadu se konala v Interier Group, "na židličkách", vernisáž výstavy Obrazy – barevné vize Vlastimíla Mahdala. Úvodní slovo Miroslav Potyka a hudební produkce Tadeáš Tylich.

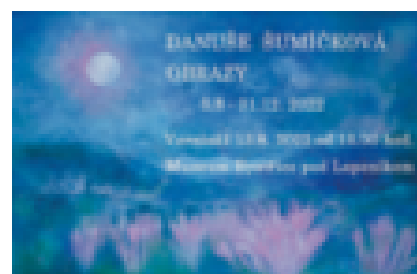
Ve čtvrtek 8. prosince uvedl Jan Botek v galerii Ostrožská Nová Ves autorskou výstavu tří členů spolku s názvem Ztíšení. Vystavovali zde Danuše Šumíčková, Pavel Hanák a Libor Velan. Velkou pozornost vzbudil Pavel Hanák. Zahrál na kytaru a zazpíval své písně.

Tradiční setkání u Jindry v Luhačovicích jsme z rodinných důvodů neuskutečnili, a tak jsme si popřáli svátků atd. na naší poslední schůzce 14. prosince 2022 v polyfunkčním domě s nadějí, že příští rok 2023 bude lepší.

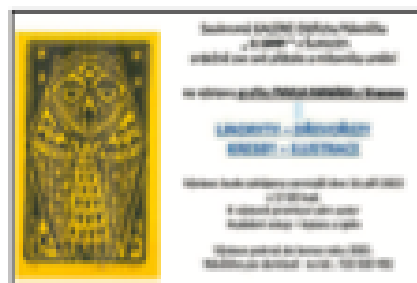
Milan Bouda,
předseda spolku SVU MSP

Pozvánka na výstavu V. Mahdala v Café Clubu Uherický Brod 24. 10. 2022

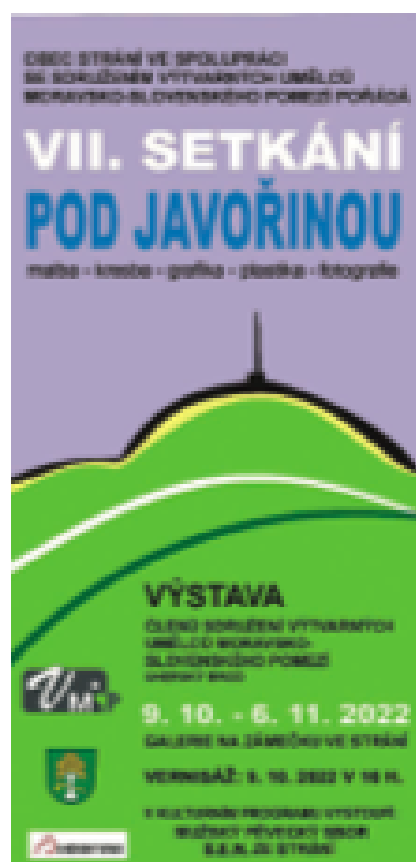
Pozvánka na výstavu OBRAZŮ Danuše Šumíčkové v muzeu Bystřice pod Lopeníkem 13. 10. 2022

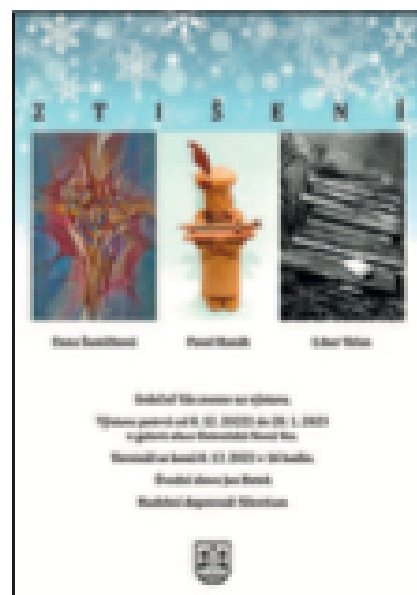
Pozvánka na výstavu Pavla Hanáka v galerii Sova v Šumíčkách 16. 10. 2022. LNO-NYTY-DŘEVOŘEZY-KRESBY-ILUSTRAČE

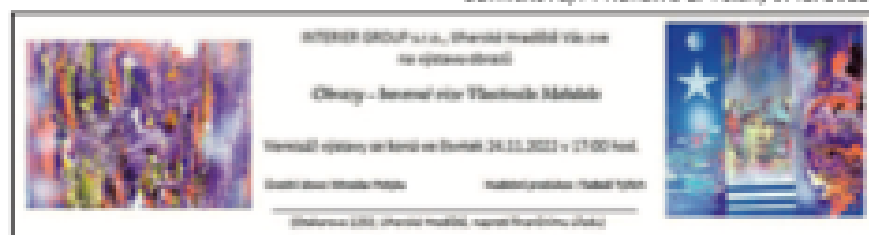
Pozvánka na členskou výstavu SVU MSP v restauraci U MONTA v Uh. Brodě 13. 10. 2022

Pozvánka na VII. SETKÁNÍ POD JAVOŘINOU na Zámečku ve Strání 9. 10. 2022

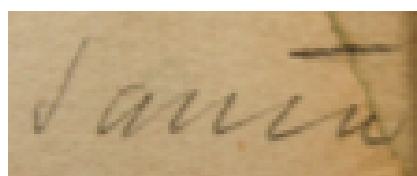

Pozvánka na výstavu ZTIŠENÍ konanou v galerii Ostrožská Nová Ves, autoři D. Šumíčková, P. Hanák a L. Velan, 8. 10. 2022

Pozvánka na výstavu Vlastimíla Mahdala 24. 10. 2022 v INTER GROUP v Uh. Hradišti

JAN JANČA 115

Podpis

Akademický malíř Jan Janča se narodil 1. května 1907 v Uherském Brodě čp. 645 (rodný dům).

Své dětství prožil v Uherském Brodě, kde také maturoval na reálném gymnáziu.

Soukromě se učil u malíře profesora Chmela. Vystudoval pražskou akademii a ve studii pokračoval na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně Brně – obor dějiny umění.

28. 2. 1927 se na Velehradě oženil s Marií Vařornou a 7. 6. 1934 se v Uh. Hradišti rozvedl.

Několikrát navštívil Vídeň. Absolvoval studijní cesty po Francii, Belgii, Itálii a Jugoslávii, ze kterých čerpal inspiraci pro mnoho dalších prací. Své kořeny ztvárnil folklórem z okolí Uherského Brodu v cyklu Lidových zvyků a obyčejů. Ve své tvorbě střídal různé

malířské techniky. Olej, akvarel a kresbu. Vždy podle námětu, který zpracovával, také volil barevnost. Jednou veselé barvy při vyjádření krásy rodného moravského Slovácka, jindy tlumené, při zachycení tragického údělu člověka postihující jeho vnitřní život. Maloval také partyzány a dělníky. Lidé a krajina nejsou jedinými náměty Jančovy tvorby. Měl rád zvířata. Především koně, kdy v jeho výtvorném projevu ožívají koničci ve své nespoutané živelnosti.

„...Jan Janča je malířem života, který tak vroucně miluje. Lásky k životu není však u něho láskou sobeckou. Mít rád život pro něj znamená mít rád lidi. A právě proto se ho dotýká každý nezdár, každá tragická událost, byť i je zákonitým dovršením života. Nitro umělce je víc než citlivé a dovede proto prožívat vášně, lásky, vzpoury i jiné. Básek se vyjadřuje slovem, malíř kresbou či malbou. Každý svým způsobem se snaží v uměleckých projevech o účast na radosti i smutku bližních. V tom je nejkrásnější a nejvýznamnější smysl umění. Způsob ztvárnění myšlenky si volí každý umělec sám. Má na to nezadatelné právo. Citlivé oko diváka je klíčem k poznání a pochopení. Je-li v některých cyklech víc trýzně než radosti, je to jev zákonitý, neboť takový je i život člověka. Nejde tu tedy o životní pesimismus, ale o snahu umělce, aby po svém pomáhal člověku.“

Jan Stajnoha, katalog výstavy v Uherském Brodě, 1972

Psíce - dialog, kresba

JOSEF HERČÍK 100

Josef Herčík se narodil 23. 3. 1923 v Uherském Brodě. Jeho rodnou ulici byla ulice Provažní. Po absolvování základní školy se vyučil ve Zbrojovce v Uherském Brodě nástrojařem a rytcem výtvarného dekoru zbraní. V roce 1947 se odstěhoval do Prahy a začal soukromě studovat na AVU u Vladimíra Pukla. Intenzivně se začal věnovat výtvarnému umění a známkové tvorbě. Vytvořil víc jak čtyři stovky poštovních známek.

Za známkovou tvorbu získal spoustu významných cen a ocenění nejen doma, ale i v zahraničí. Za rytecký přepis Picassova obrazu Guernica na známku získal první cenu na filatelistické výstavě Grand Prix Neapol (IT). Vysoce ceněn byl za svou tvorbu v Japonsku i v jiných zemích, pro které známky vytvářel.

Osobní vyznání Josefa Herčíka: „Známkové tvorbě jsem již dávno upsal duši, ale chci dělat především

československé známky. Tady přece vím, pro koho tvořím, vím, že zde myslí stejně jako já, jsem zde bytostně spjat nejen se současností, ale i odkazem velikána světové grafiky Václava Hollaru.“

Velká pocta se mu dostala zadáním tvorby první poštovní známky nově založené České republiky.

Vedle známkové tvorby se věnoval heraldice, volné grafice a tisku cenin. K tomuto založil se svým synem Josefem rodinný podnik 1. ČESKÁ GRAFICKÁ SPOLEČNOST, tiskárna cenných papírů.

K 700. výročí povýšení Uherského Brodu na město královské vryl znak města a na 400. výročí narození J. A. Komenského vytvořil rytinu jeho portrétu, pohled na město, pamětní listy a příležitostní razítka. V předvečer těchto oslav 27. 3. 1991 bylo Josefu Herčíkovi uděleno čestné občanství města Uherského Brodu. V roce 1995 vytvořil pamětní list k 60. výročí založení České zbrojovky v Uherském Brodě.

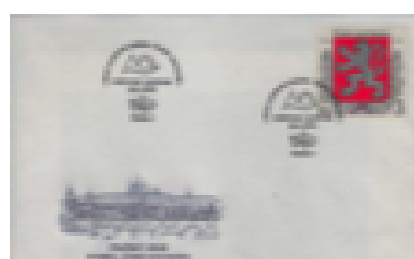
9 dní po skončení jeho poslední autorské výstavy v pražském Obecním domě Josef Herčík umírá.

Zemřel 9. července 1999 v Praze.

Milan Bouda

Praha, ocelarytina

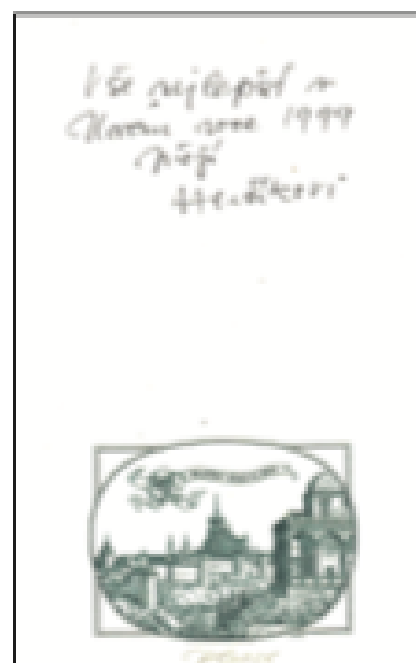
Obálka prvního dne vydání první známky České republiky

Uherský Brod, ocelarytina

PF 1997, Milanu Boudovi

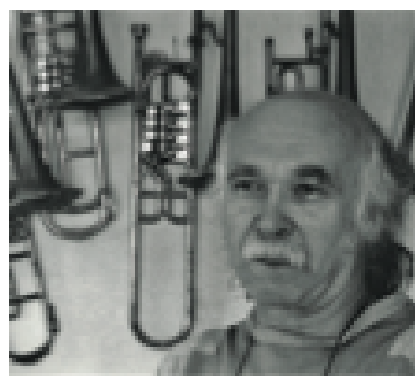
PF 1999, ocelarytina

KAREL DEMEL 80

Karel Demel, akademický malíř a grafik, jeden z nejvýznačnějších českých grafiků se narodil 28.2.1942 v Praze. Studoval konzervatoř a VŠUP v Praze v ateliéru Zdeňka Sklenáře, jehož asistentem byl Jiří Andrlík. V této tvůrčí atmosféře školy se formovala Demelova umělecká osobnost a jeho nezaměnitelný rukopis. Autor brzy slavil velké úspěchy doma i v zahraničí. Absolvoval víc jak 100 samostatných zahraničních výstav po celém světě, nejčastěji v Německu, Belgii, Holandsku. Jeho grafická a ilustrátorská tvorba byla mnohokrát oceněna. Základem jeho grafiky je dokonalá kresba s perfektním využitím nejstarších klasických technik tisku z hloubky (mědirytina, lept, suchá jehla a jejich kombinace). Autor je zastoupen ve sbírkách Národní galerie v Praze, Bratislavě, v Památníku národního písemnictví i v mnoha soukromých sbírkách po celém světě.

Karel Demel v ateliéru

Když jsem poprvé na výstavě spatřil v galerii Hollar grafiky Karla Demela, zatoužil jsem poznat autora osobně. Během našeho setkání jsme mohli pohovořit o jeho dílech a práci bez problému francouzsky. Upoutal mě svou otevřeností a humorem, svou schopností naslouchat druhému a věnovat mu veškerou pozornost.

Hovořili jsme o tom, jak se ponořil do nalezeného tématu, jak jeho grafiky vyžadují dlouhé a někdy i strastiplné úsilí. A také o cíli této tvorby. A to mi vniklo první představou tohoto plánu.

Günter Krauke

Redakční vsuvka: ...Tak vznikl útlý svazček fotografií s osobními názory a dojmy, které usnadňují vnímání Demelova díla. Text k fotografiím je proveden ve francouzštině a je proložen několika osobními vyjádřeními Mistra v češtině. Nejedná se tedy o katalog pro výstavu, ale o osobní názory a dojmy Güntera Krauke a vnímání Demelova díla při intenzivních přátelských rozhovorech. Publikace je číslována a signována Karlem Demelem.

Umění nechat promlouvat svá díla

„Dříve než jsem se pustil do grafiky, začal jsem na pražské konzervatoři studovat hudbu. Byl to nápad mého otce, ale já jsem rychle pochopil ještě před koncem studia, že tudy nevede má cesta, že nemám chuť hrát dle někoho jiného. Chtěl jsem být sám sebou a stvrňovat své vlastní sny.

A tak po vojně jsem nejdříve využíval hudbě. Nejen abych si vydělal na živobytí, ale také abych se mohl připravovat na přijetí na Vysokou školu uměleckooprůmyslovou.

Hned po skončení studia v r. 1974 mi galerie Platýs umožnila poprvé vystavovat. Byl to důležitý debut, velké šance.

Od své první samostatné výstavy v Hannoveru v r. 1975 jsem vystavoval padesát šestkrát v různých městech: Antverpách, Mnichově, Gentu, Praze, Bruselu, Cíchách, Gijiku, Steins am Rhein, Orelessundu, Iandsbergu, Wiese... a v řadě dalších měst.

Tvorba je pro mne především kladiší otázeek. Vyhýbám se velkým proklamacím a manifestům.

Někdy chci moc tvořit, něco vidím a cítím a chci to vyjádřit, ale nejde to. Naráším na problémy s formou, anatomií, proporcemi.

Pocituji příliš velký respekt před materiálem. První vryp do čisté, lesklé mědi vnímám velmi dramaticky. Pak se deska stále víc a víc poddává, až je pro mne obtížné vystihnout okamžik kdy přestat. Tím se dá hodně zkrátit.

PAVEL KANTOREK 80

Pavel Kantorek (1942 – 2017) byl český přírodovědec, profesor fyzikálních věd na Ryerson University v Torontu. Zabýval se teorií relativity a kosmologií. V českých zemích je znám především jako autor kreslených vtipů a povídek, zejména se zvířecí a vědeckou tematikou. Mnohé z nich vydal knižně, řada pak je publikována na stránkách četných časopisů.

Pavel Kantorek se narodil 17. května 1942 v Olomouci jako syn lékaře a zdravotní sestry. Absolvoval gymnázium v Ostravě, po roce práce v ostravských dolech vystudoval fyziku na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Již v šedesátých letech vynikl jako kreslíř a humorista. Jeho svérázné myši, kočky, slepice,

„Vždyť vy nakoupíte? Tělo to je šleha, protože když jste koupil, tak by pomohlo přestat.“

ptáky či žáby v letech 1964 až 1968 pravidelně otiskoval Díkobraz a další humoristické časopisy. V kreslených vtipech dával svým postavičkám koček a psů lidské vlastnosti často s politickým podtextem. V roce 1968 svými vtipy reagoval na srpnovou okupaci a ještě před ukončením kandidatury v Ústavu přístrojové techniky ČSAV emigroval do Kanady. Po jeho emigraci Kantorkovy kresby oficiálně nesměly být v Československu publikovány. V Kanadě přispíval do disidentských časopisů, novin a spolupracoval s Josefem Škvoreckým a jeho ženou Zdenou Salivarovou. Jeho kreslené vtipy, kterých nakreslil za život několik tisíc, vycházely časopisecky i knižně také v USA, Švýcarsku, Německu, Itálii a v dalších zemích. V Torontu si udělal doktorát z fyziky a působil jako profesor fyzikálních věd na torontské Ryerson University. Přednášel o teorii elektromagnetických polí, relativitě a kosmologii. Zabýval se holografií a systémem holografického záznamu na CD, podílel se také na vývoji optických vláken.

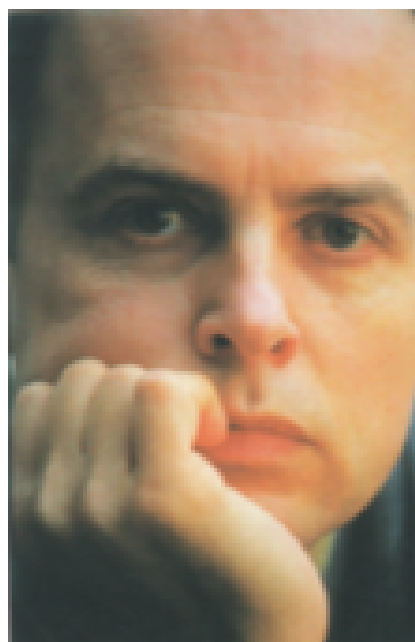
Roku 1978 publikoval poprvé ve Švýcarsku – Blind Humor, Paper Art Editions Cosmopolis. Pak až do roku 2015, kdy vydal soubor svých kreseb Velká kniha vtipu, Pavel Kantorek, vydal celkem 33 knih povídek, bajek a kresleného humoru.

Vše se změnilo až po roce 1989, kdy začal Českou republiku pravidelně navštěvovat. A jen pro zajímavost – sestřenicí Pavla Kantorka je herečka Miriam Kantorková.

U příležitosti konání 16. mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu Svět knihy udělovalo Nakladatelství Fragment Výroční autorské ceny. V roce 2010 toto ocenění za mimořádný přínos obdržel kreslíř a spisovatel Pavel Kantorek.

Zemřel ve věku 75 let - 3. srpna 2017 v Torontu.

JIŘÍ BRÁZDA 70

Přední český grafik a malíř, ověnčený mnoha mezinárodními oceněními se narodil 9. května 1952 v Tepličkách v Čechách. V Praze vystudoval Střední uměleckoprůmyslovou školu, obor hračky a dekorativní předměty. Toto studium jej nenaplnovalo, a tak v letech 1973 – 1979 vystudoval v Praze ještě Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v grafickém kabinetu prof. Zdeňka Sklenářů a asistenta Jiřího Anderle. Studium si ještě doplnil v ateliéru J. Mikuly. Po ukončení studií v sedmadvaceti letech, s titulem akademický malíř a grafik, se pustil na svou uměleckou dráhu. A brzy začal vystavovat. Od roku 1982 se zúčastnil mnoha výstav u nás i v zahraničí, jak autorských, tak kolektivních a tematických. Jejich výčet je ohromný. Jen do roku 2006 to bylo již ke stovce výstav - Belgie, Francie, Holandsko, Itálie, Japonsko, Jugoslávie, Německo, Slovensko, Polsko, USA, Velká Británie a další země. Počet zemí, kde jsou jeho díla umístěna v galeriích i v soukromých sbírkách, přesahuje tři desítky.

Ve své tvorbě (obrazy, portréty, kresby) nejčastěji používá kombinovanou techniku – akryl, olej, tužky, barevné inkousty.

Ve volné grafice (vč. Exlibris) používá kombinovanou techniku – mědiryt, suchá jehla, mezzotinta.

Základem tvorby Jiřího Brázdy, ze které vychází jak grafika, tak i malba, je brilantní kresba a také nikdy nepomíjená žena. Žena vždy s upřenými očima, vyzývavěma a s ukrytým tajemstvím svádějící k intimnímu rozhovoru, nikdy však falešnému. Nepřítomný až nadpřirozený, nic neslibující úsměv přibližuje pocit figuríny z výkladní skříně. Vyzývavé prsy pak polidšťují figurínu vystupující z temnot kolem ní, z prostoru pro fantazii, ze kterého se může divák vždy vrátit k věčnému tématu ženy.

Pozorovatelé jeho obrazů, kreseb a grafik je dána možnost klást si i zbytečné otázky, ale také vnímat dílo tak, jak bylo bez přetvářky vytvořeno. Oči zahalené tajemstvím tak vlastní ženám s duší dračice, s pohárem náhy zároveň stále sledují diváka a očekávají jeho vstoupení do obětí vše obklopujícího tajemna. Do snové krajiny plné geometrických tvarů, barevných ploch s minimem reálných prvků...

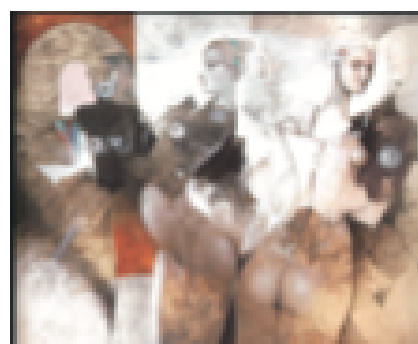
Tak si vyber sám, za prožitek to stojí!

Za svou tvorbu získal přes tři desítky ocenění převážně v zahraničí např. Dánsko, Polsko, Německo, Kanada, Řecko, Itálie, Belgie, Turecko, Litva. Kromě tuzemských soutěží exlibris získal také ocenění v různých bienále exlibris konaných v zahraničí.

Milan Bouda

Grafika, C4

Stínobrána

Paní a paní

KAREL TÁBORSKÝ 70

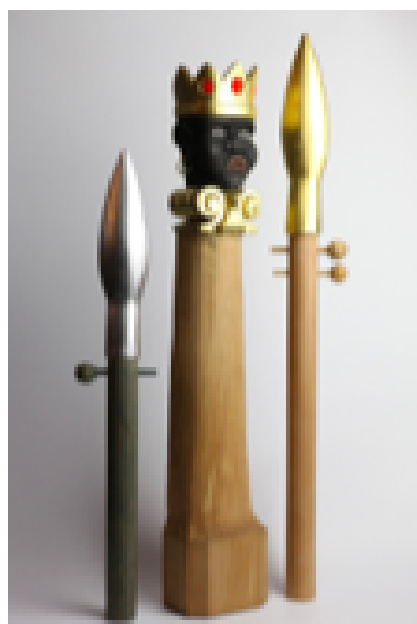
Karel Tábořský spatřil světlo světa sice v Uherském Hradišti, ale dětství a mládí prožil v Bojkovicích, v Bruntále absolvoval Střední automobilní průmyslovou školu, kde maturoval. V roce 1977 se přestěhoval do Uherského Brodu, kde žije a tvoří dodnes. V té době se také začal věnovat dřevařezbě (plastika, reliéfy, obrazy, objekty, užité předměty). Jeho vztah k hudbě a k lidovému umění jej jednak přivedl do folklorního souboru Olšava (kde řadu let působil jako tanečník), jednak inspiroval silně jeho první řezbářské práce a inspirova je stále. Vedle toho čerpá náměty z městské scenerie a historických dominant (Uh. Brod, Bojkovice, Uh. Hradiště, Trenčín, Šumice, Námice, hrad Buchlov, Barborka apod.). V tomto směru mají mnohé práce až dokumentární charakter, neboť zachycují a zobrazují mizějící svět. Potvrzují to i současné práce inspirované založením Uherského Brodu a pověstmi o Černém Jankovi. Nevyhýbá se ani portrétům a figurálním námětům, v poslední době se inspirova je i duchovním světem seniorů. Rád by v budoucnu našel postupy jak „nahlédnout“ hlouběji do interiérů historických budov.

V jeho tvorbě je patrná na jedné straně kubizující stylizace prostoru a proporcí, na druhé inspirace tradicí a postupy lidových řezbářů. Nejprve řezal plastiky a reliéfy, později začal reliéfní obrazy dotvářet tak, že rám je součástí obrazu a umocňuje jeho celkové vyznění, neboť způsobuje zajímavý prostorový, hloubkový a perspektivní efekt. Své práce většinou dotváří mořením a citlivou prací s barvou. Autor dokáže bezesbytku využít potenciálních výtvarně nos-

ných možností výchozího materiálu. Jeho estetické cítění je podpořeno technickou zručností a vřelým vztahem ke dřevu, důležitý je fakt, že si řadu let drží svůj styl, svoji poetiku. Dřevařezby se přesvědčivě uplatňují v interiérech, oživují je a proteplují, o čemž se můžeme přesvědčit v řadě uherskobrodských i jiných objektů. Autorské výstavy doposud připravil v Uh. Brodě, Trenčíně, Olomouci, Veselí nad Moravou, Buchlovicích, Uh. Hradišti a Nazdenu, zúčastňuje se výstav Setkání-stretnutí a vystavuje i se skupinou Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí, jejíž je členem.

Ke svým šedesátinám připravil autorské výstavy v Galerii Vladimíra Hrocha v Uh. Hradišti, v Galerii Kotov dom v Trenčíně a v Galerii Panský dům v Uh. Brodě.

Miroslav Potyka

Černý Jank, kolorovaná dřevařezba

Schodiště, kolorovaná dřevařezba

VÍTAZOSLAV CHRENKO 70

Připomínáme si nedávnou sedmdesátou výročí slovenského grafika – tvůrce exlibris a jejich sběratele, publicisty, čestného člena našeho spolku in memoriam Vítažoslava Chrenka.

Vítažoslav, syn vynikajícího slovenského tvůrce exlibris Viktora Chrenka (*13. 11. 1921 – † 6. 11. 2010) se narodil 2. února 1952.

„Dílo jsem seděl při pracovním stole veďte otce a pozoroval som ho, jako vyberá najlepšie detské práce, ktoré pršli do mezinárodnej súťaže. Ani som si neuvedomil, že mi nechával vo svojom ateliéri čo raz viac miest a postupne som dostal možnosť vyjadrovat sa skôr, ako on. Otec vedel, že som sedel lasku ku knihám a tešlo ho, že som sa zaujímal o jeho prácu. Neskôr kniel kole som tlačiarkeho lhu a pričuchol k remeslu. Otec mi odkrýval svoje vedomosti, zanechal množstvo poznámok a dnes, keď som za pracovným stolom sám, vybavujem si jeho rady.“

Preval som štafetu a som rád, že sme na poslednom úseku mohli bežať vedľa seba dosť dlho.“

Vita Bil a tvoril v Hlohovci. Vystudoval pedagogiku na Univerzite Cyrila a Metoda v Nitre, výtvarné schopnosti si uprevňoval ve třídě profesora Jelenka a po ukončení studia krátce vyučoval na základní škole. Následovalo pak speciální studium na pedagoga a skupinového terapeuta. Nabyté vědomosti pak uplatňoval jako řidič pracovník ve věznicí v Leopoldově. Ve volném čase se pak věnoval rodinné a cestování. Na svém kole projel velkou část Evropy, kde často navazoval přátelství později využité v tvorbě exlibris.

Jak už se sám přiznal, hodně čerpal od svého otce. Byl jím natolik ovliv-

Vítazoslav Chrenko, Ex libris - ex amore. Tatárka Vozza, A3

nán, že sám se pokoušel o linoryty a začal vytvářet exlibris technikou linorytu (ks).

Rád se svou pečlivostí vytvářel jemné struktury a bralování se smyslem pro detail. Mnohdy také tenké linie dosahoval speciálními noží. Jeho knižní značky nejsou jen náhodným obrazem, ale vždy charakterizují objednavatele, jeho profesí, zájmy, ko-

níčky, oblíbené sběratelské téma a scény. Svou precizností byl pak lehké k rozpoznání mezi tvůrci exlibris. Byl vyhledávaným tvůrcem exlibris i v zahraničí.

Stal se členem Spolku sběratelů a přátel exlibris v Praze a aktivním členem spolku Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomazí. Vytvořil ke stovce exlibris nejen pro sběratele na Slovensku a Česku, ale i pro zahraniční objednavatele.

Kromě exlibris vytvářel také příležitostně tisky a novoročenky, ze kterých budoval cyklus s náboženskou tematikou.

Byl aktivním členem kolektivu, který pravidelně organizoval Mezinárodní dětskou soutěž exlibris v Hlohovci. V rámci soutěže pořádal pro děti tvořivé dílny, kde si pod jeho vedením tiskly své výtvoř. Pořádal množství besed o exlibris a výstavy ze svých bohatých sbírek doplněných dědic-tvím po otci.

Zúčastňoval se četných mezinárodních soutěží exlibris a jeho díla jsou uveřejňována pak v jejich katalozích, několikrát v Bulharsku, Polsku, Sibiřsku, Litvě, Číně a dalších zemích. Absolvoval kolektivní a autorské výstavy v Praze, Uherském Brodě, Hlohovci, Strání, Rovensku, Trenčíně, Hradci Králové, Uherském Hradišti, Slavčíně, Moravských Budějovicích...

Zúčastňoval se výměnných setkání SSPE v Chrudimí, Praze, Hradci Králové a v dalších každoročně pořádaných v jiných městech.

Byl tradičním příspěvatelem našeho Almanachu z oblasti exlibris, o výstavách, soutěžích a dění v tomto uměleckém žánru.

Milan Bouda

STANISLAV LUBINA 70

Stanislav Lubina sa narodil 23. októbra 1952 v Nemšovej.

Štúdium: Stredná polygrafická škola v Bratislave (1969-1972) a súkromné výtvarné štúdiá u prof. L. Holuškú a M. Sužanského (1973-1978).

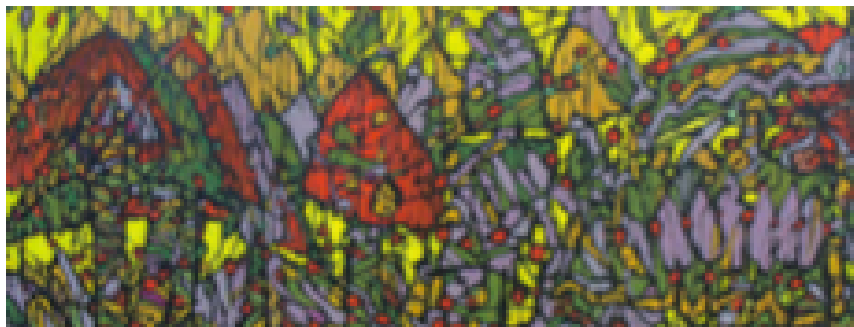
Štúdijné pobyty: Echoz Slovaques, Gran, Genrier (Francúzsko), Washington (USA), Brisbane (Austrália) a Montreal (Kanada).

Stano Lubina zostal verný tradičnej technike linorytu, ktorú ciberá zdokonaľuje už okolo tridsať rokov. Inšpiráciu nachádza vo veciach poetických, ale i všedných. Oslovuje ho jednoduchá krása kvetov, ale aj magická nekonečnosť vesmíru, nepochopiteľná vzdialenosť hviezd, dialektika a mozaika života, dojmy a zážitky z cesty po svete a či len slova, predmet, hudobný alebo literárny podnet. Od ex libris a menších grafických listov prešiel k veľkorozmerným, náročne riešeným plochám. V jeho tvorbe možno odhaliť nielen neskrtnú tvorivú energiu, ale zároveň aj citlivú a vnímavú dušu umelca, keď dynamicky lineárne a mnohfarebné staccato jeho diel je stíšené poetickým úhlom pohľadu. Akoby v expresívnom rytme výrazných čiernych línií paradoxne nachádza pokoj a vnútornú rovnováhu. Grafiky Stana Lubinu rozprávajú svojou vlastnou rečou – prvoplánovo spleť a neidentifikovateľné, detailnejším štúdiom odhaľujúce konkrétnosti našej reality. Z celoplošne víriaceho tanca abstraktných symbolov a znakov sa spontánne vynárajú fragmenty myšlienok, pocitov, prírody a vesmírnych znamení. Tieto súradnice, sločlary života a bytia, čo vytvárajú jeho osobitý a ľahko dešifrovateľný výtvarný štýl, súreflexiou toho, čo ho ako umelca obklopuje, zamestnáva a znepokojuje.

Ex libris, Ivo Veliky

PhDr. E Porubánová

Individuálne výstavy:

1999 – Štúdio S, Bratislava (spolu s J. Vydrmákom); Dom armády, Trenčín

2001 – Poštová banka, Trenčín; Gram Genrier, Francúzsko

2002 – Subtera Gallery, Nitra; Múzeum, Levoča

2003 – Galéria M. A. Bazovského, Trenčín

2005 – Múzeum Kremnica

2007 – Galéria CODUM Global, Bratislava

2008 – Nitránska galéria, Nitra; Mestská veža, Trenčín; Atelier A, Viedeň, Rakúsko (spolu s S. Nežtickým)

2012 – NG, Nitra; Múzeum Nemšová

2015 – Nemšová

2016 – Považská Bystrica

2019 – Kremnica (spolu s J. Vydrmákom)

Jako člen Združenia grafikov Slovenska sa zúčastňuje kolektívnych výstav doma i v zahraničí

Kolektívne výstavy:

1995 – Bratislava

1996 – Banská Bystrica

1997 – Poľsko

1998 – Bratislava

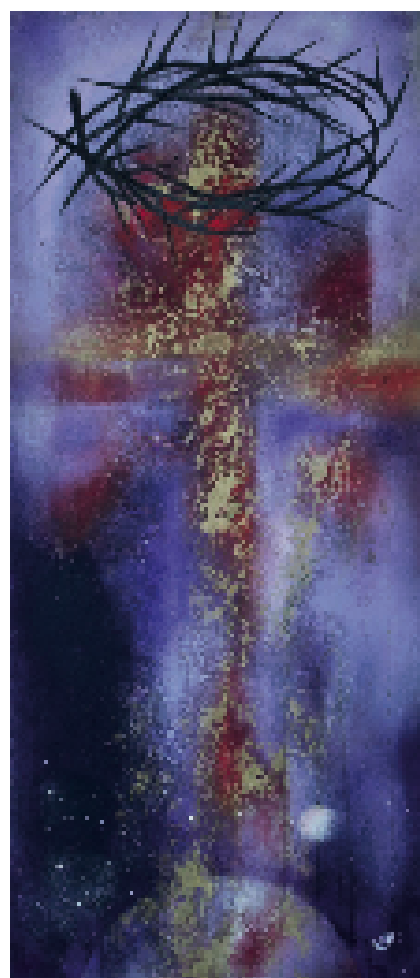
1999 – Hradec Králové; Brisbane (Austrália); Marchegg (Rakúsko); Wrocław (Poľsko); Nové Zámky

2000 – Nitra; Hradec Králové; Trenčín

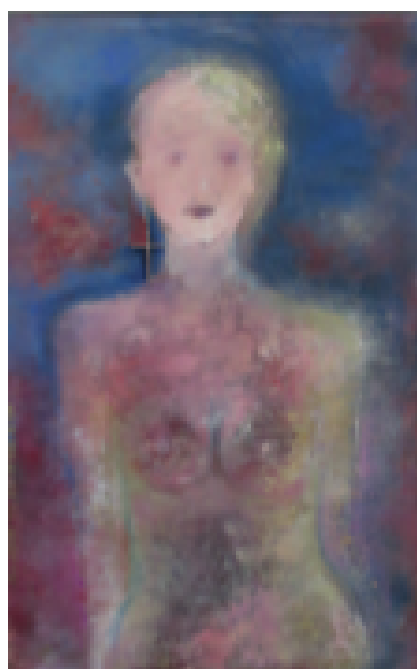
2001 – Štauli (Litva); Praha; Trenčianske Teplice; Dubnica nad Váhom; Bratislava; Soul (Južná Kórea); Annecy (Francúzsko)

Vetor v listoch

DANUŠE ŠUMÍČKOVÁ 70

Ave crux I, olej

Narodila se 16. března 1952 v Uh. Hradišti, v jehož kulturním prostředí si od malicka vytvářela vztah k hudebnímu, literárnímu a výtvarnému umění, ale také k lidové kultuře a přírodě.

Střední uměleckoprůmyslovou školu vystudovala pod vedením významných moravských umělců, např. S. Mikulášika, J. Habarty, J. Jašky a V. Vaculky. Studium dokončila v roce 1972 diplomovou prací – grafickým cyklem *Krajina Ostravska*. Svůj profesní život věnovala pedagogice.

Dlouhodobě se věnuje kresbě a malbě, a to hlavně v kombinovaných technikách. V současnosti se věnu-

je nejvíce duchovně imaginativním kompozicím. Inspiruje se křesťanstvím a krajinou Bílých Karpat. Svou tvorbu chápe jako způsob prožívání víry a jako ztělesnění spirituálních představ, snů a vizí. Obdivuje umění středověku a dílo J. Zrzavého. Je členem Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí. Žije a tvoří v Bystřici pod Lopeníkem a v Topolně.

Autoportrét 70, olej

ZDENĚK ZÁBRANSKÝ 60

Zdeněk Zábbranský se narodil 7. července v Brně. Dětství prožil v Uherském Brodě, kde žije a pracuje. S fotografií se seznámil ve fotokroužku Domu kultury v Uherském Brodě a své první cykly vytvořil v krajině Bílých Karpat: Na potokoch, Krajina blízka (1993 – 2022), Horníácké slavnosti (1992 – 2012), Lidé z Javomíka (1993 – 2002), Co po nás ostane (2015 – 2022), Legendy moravského folklóru (2000 – 2012), Portréty (2011 – 2023). Hlavními náměty jeho fotografií jsou: lidé, vztah člověka a přírody, místní folklór a krajina, ale i život na ulicích. Street fotografií zachycuje Zdeněk Zábbranský pravdivý a reálný okamžik v životě neznámých lidí na veřejném prostoru. Objevuje tak výjimečnost běžných situací a neopakovatelnou sílu okamžiku.

V celostátní soutěži TSTTT (Tyká Se To Také Tebe) získal v letech 1992, 1993 a 1999 významná ocenění.

Z poslední účasti v soutěži FOPO (fotografie pomezí) získal v roce 2012 dvě ceny.

Je členem spolku Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí v Uherském Brodě, fotoskupiny Andromeda v Brumově – Bylnici. Zúčastnil se četných výstav, včetně společné výstavy s Liborem Velanem v roce 2003 v Holandském Naardenu.

Miroslav Patyka

Účast na výstavách - výběr

Uherský Brod - Dům kultury 2/2002
- společná výstava s L. Velanem

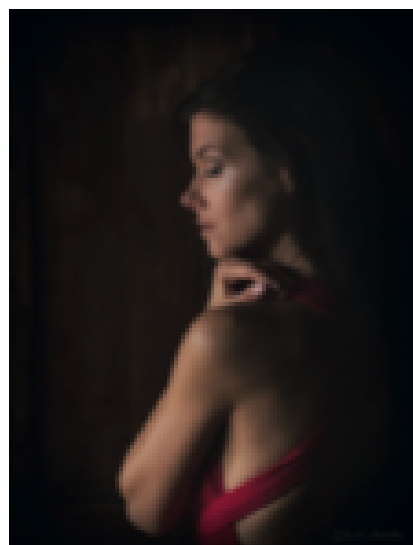
Bánov - Základní škola 5/2002

Slavičín - Dům kultury 6/2002 - společná výstava SMU MSP

Velká n. Veličkou - Na Tricátku 7/2002
- výstava k Horníáckým slavnostem

Javomík - výstava na rekr. středisku
Filipovo údolí

Brno - Obchodní Galerie 12/2002-
1/2003, Lidé z Javomíka - společná
výstava s výtvarníky J. Slovákem a L.
Jurečkovou

JAN BOTEK 60

Malíř a grafik Jan Botek se narodil 26. července 1962 v Uherském Hradišti. Již na základní škole se projevoval jeho výtvarný talent. Po jejím absolvování odmaturoval na střední odborné škole a výtvarné vzdělání si doplnil dvěma semestry dějin umění na Karlově univerzitě. Větší význam pro jeho malování měl ale fakt, že se v roce 1986 stal členem Výtvarné skupiny při tehdejší Sdruženém závodním klubu, nyní Klubu kultury v Uherském Hradišti, kde tehdy aplikoval svoji školu výtvarného vidění vynikající pedagog, teoretik a historik umění, profesor Igor Zhoř z Bma (za totality oficiálně zakázaný). Ten výrazně ovlivnil výtvarné cítění všech členů své skupiny. Dodnes spolu vystavují a pořádají tzv. Vojšický plenér.

Botek se věnuje malbě olejem a v poslední době převládajícím pastelem. Věnoval se grafice (linoryt, suchá jehla, litografie) ale i černobílé fotografii. Prošel zajímavou a složitou cestou hledání se, a to jak po stránce námětu, tak i výtvarných technik. Posledních deset let se nejvíce věnuje technice suchého pastelu a zhruba před pěti lety přešel od abstrakce k realistickému umění a k „podstatě slovácké duše“, jak to kdysi sám nazval. Na několika místech provozoval prodejní galerie. Je kurátorem výstav, které pořádá v obecní galerii Ostrožské Nové Vsi.

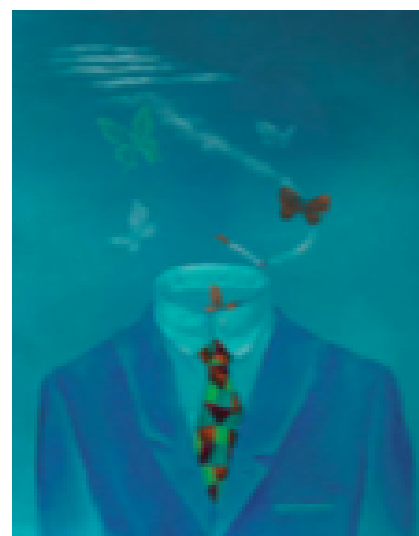
Jeho aktivity mají široký záběr. Vytvářel vitráže, vedl šachistický kroužek, a šachy ho nenechávají doposud na pokoji, zpívá v mužském pěveckém sboru Krasavci. V místě bydliště je nositelem kultury v obci.

Žije a tvoří v Ostrožské Nové Vsi a tvoří rád jak pro své potěšení, tak i pro potěšení svých přátel a známých.

Od 8. 7. 2020 je aktivním členem spolku Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí.

U příležitosti svých padesátin uspořádal velkou výstavu v Uherském Brodě v Galerii Panský dům s jednoduchým názvem PASTELY. Na vernisáži vystoupila CM Martina Hrbáče a pěvecký sbor Krasavci, jehož je členem.

Miroslav Patyka

Mr. Nobody, olej

EVA HARMADYOVÁ 60

Eva Harmadyová sa narodila 19. 3. 1962 v Trenčíne. V rokoch 1977 – 1981 študovala na Strednej škole umeleckého priemyslu v Kremnici, na oddelení umeleckého odlievania kovov u Milana Ormandíka a Ondreja Čuriana. V rokoch 1995 – 1999 študovala na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre, na katedre výtvarnej tvorby a výchovy u doc. Miroslava Nicza a Mariána Žilka. V roku 2021 absolvovala štúdium arteterapie v Inštitúte vzdelávania Terra Therapeutica (2019 – 2021) vo vzdelávacom programe: *Intervencia umením – arteterapia v procese socializácie, redukácie, výchovy a liečby*. Je členkou Slovenskej výtvarnej únie – členkou združenia medailérov Slovenska, členkou FIDEM, členkou združenia šperkárov AURA a predsedníčkou združenia Návraty do Nového Mesta nad Váhom.

Žije, tvorí v Novom Meste nad Váhom. Od roku 1985 pedagogicky pôsobí na novomesťskej Základnej umeleckej škole J. Kréna. Vďaka svojmu pedagogickému majetrotvstvu do umeleckého sveta pripravila mnoho svojich talentovaných žiakov a študentov, z ktorých sú dnes už dospelí, na výtvarnej scéne sa úspešne prezentujúci umelci.

Eva Harmadyová sa popri pedagogickej práci súbežne venuje voľnej výtvarnej tvorbe – komornej plástike, šperku, reliéfu, medailárskej i sochárskej tvorbe a iným výtvarným aktivitám. V celoslovenskom a medzinárodnom kontexte uznávaná a oceňovaná šperkárka, medailérka a sochárka pripravila niekoľko autorských výstav a pravidelne sa zúčast-

ňuje významných celoslovenských i zahraničných projektov. Svoje diela predstavila už na 14 individuálnych a 50 kolektívnych výstavách na Slovensku aj v zahraničí, ako i v rámci prezentácií FIDEM. Zúčastnila sa viac ako desiatky medzinárodných sympózií zameraných na umelecký šperk, medailérstvo a sochárstvo. Za svoju tvorbu získala viaceré medzinárodné ocenenia. V roku 2004 získala Mimoriadnu cenu na medzinárodnej výstave Határok és határesetek az éteremművészetben / „Hranice a hraničné prípady medailérstva“ v Budapešti, v roku 2008 Čestnú cenu na 5. Medzinárodnom bienále súčasnej medaily v Seizale v Portugalsku. V roku 2015 získala ocenenie *Významná osobnosť Podjavoriny* za vynikajúce výsledky v oblasti umeleckej tvorby a pedagogickej práce a v roku 2022 získala Cenu primátora mesta Nové Mesto nad Váhom *Osobnosť mesta za celoživotné dielo v oblasti umenia a šírenia kultúry*.

Jej diela sú zastúpené v štátnych i v súkromných inštitúciách na Slovensku a v zahraničí – v zbierkach NBS – Múzeum mincí a medailí v Kremnici, v Múzeu Casole d' Elsa v Taliansku, v Galérii P. Matejku v Novom Meste nad Váhom a od roku 2020 sa jej dielo LAST DROP stalo súčasťou zbierky Staatliche Kunstsammlungen Dresden v Nemecku. Tiež sú zastúpené v súkromných zbierkach na Slovensku a v zahraničí (Českej republike, Poľsku, Taliansku, Španielsku, Rakúsku, Belgicku, USA a Japonsku).

Ela Porubánová
foto: Ľilam Polák

LIBOR VELAN 50

Nevím, co dál u Libora převáží. Jestli spisovatel a vydavatel pozoruhodných knih, nebo fotograf anebo správce bystřického muzea. Všechno dělá se záplem z oddání se věci.

Libor Velan se narodil 17. července 1972 a žije a tvoří v Bystřici pod Lopeníkem. Kraj pod Lopeníkem (Bílé Karpaty) ho očaroval jako fotografa i jako patriota, držitele tradic Slovácka.

Do našeho spolku nejprve vstoupil se svými perokresbami a kresleným humorem. Nebyly to jen ilustrované anekdoty, ale s humorem vyjádřený jeho životní postoj a všeobecný názor pravdy. Soubor kreseb vystavoval s úspěchem v galerii Cafe Clubu.

Jako mladý fotograf se zařadil mezi „staré“ hancovníky ve fotokupních Andromeda Brumov a AMFO Uherský Brod a absolvoval opavskou Tvořiči školu fotografie. Ve fotografování byla zpočátku jeho tvorba zaměřena na krajinný ráz Bílých Karpat, zejména na Moravské Kopaňce. Zde zachycoval nejen krásy tohoto kraje, ale i mizející styl života prostých lidí. Ve své tvorbě se postupně obrací k dokumentární fotografii a v cyklech zachycuje nefalšovaný život kolem sebe.

V životní etapě fotografa absolvoval celou řadu autorských a kolektivních výstav doma i v zahraničí. Zúčastnil se mnoha fotografických soutěží, na kterých získal nespočet ocenění v různých fotografických kategoriích.

Libor nejenže fotí, ale i píše. Do Malovaného kraje napsal na pokračování články Skutečný příběh Kopaňických bohůň, medailonky kolegů výtvarníků a publikoval několik tradičních receptů na jídla ze Slovácka. To jej nakonec vedlo k tomu, že vydal své recepty doplněné fotografiemi jídel, které sám uvaří a pak nafotografuje. Knihu ještě doplňuje záběry na folklor a krajinu Bílých Karpat.

V roce 2014 při vernisáži výstavy fotografií pro knihu JAK CHUTNÁ VÝCHODNÍ SLOVÁCKO předvedl i rukopis připravený pro tiskárnu a kniha vzápětí byla vydána.

O své knížce JAK CHUTNÁ VÝCHODNÍ SLOVÁCKO mluvil v roce 2015 dvakrát v rozhlasu (30.1. a 4. 4. 2015).

Za druhou knihu JAK CHUTNÁ SLOVÁCKO získal na mezinárodním festivalu televizní a rozhlasové tvorby a gastronomie Znojemský hrozen cenu za nejlepší tradiční českou a regionální kuchařku za rok 2016.

V roce 2017 pak vydává třetí autorskou knihu JAK CHUTNÁ SLOVÁCKO A LUHAČOVICKÉ ZÁLESÍ.

Další činností, kterou se Libor Velan zabývá, je provoz Muzea Bystřice pod Lopeníkem, kde obstarává jeho provoz a náplň pořádáním kulturních akcí, výstav obrazů, fotografií a zajímavých sbírek.

JOZEF VYDRNÁK – VÝBER Z DIELA

Narodil sa 27. marca 1961 v Trenčíne. Súkromne študoval u akad. maliara M. Sučanského v Trenčíne (1971 - 1977). Absolvoval štúdium na SVČT v Bratislave (1985) a na VŠVU – Oddelenie grafického designu u prof. L. Longauera, akad. mal. (2000). Profesionálne sa venuje maľbe, kresbe, voľnej a užítkovej grafike, exhibit, ilustráciám a knižným úpravám, typografii, realizáciám v architektúre – navrhol a spoliealizoval výtvarné výzdoby novostavby Kostola sv. Jozefa Robotníka (2005, 2006), Kaplnky Premenenia Pána na Spojenej škole sv. Jána Bosca v Novej Dubnici (2008), Gazdovstva Uhlárik v Nemšovej – Trenčianskej Závade (2010), Evanj. a v. Kostola sv. sv. Trojice v Novej Dubnici (2014-2017), predsiene Placéznej svätyne sv. Andreja Svorada a Beňadika na Skalke pri Trenčíne (2016), fasády novostavby fary v Trenčianskej Teplaj (2020), komplexnú výtvarnú výzdobu obnovovanej Kaplnky Magdalénka v Horných Kočkovciach (2017-2021). V roku 2007 vytvoril pamätnú tabuľu zakladateľa Novej Dubnice prof. arch. J. Krohu. Takmer tri desaťročia spolupracuje s historikom a teoretikom PhDr. Marjánom Kvasničkom, s ktorým usporiadal viacero autor-ských výstavných projektov, a v posledných rokoch graficky upravil päť knižných titulov mapujúcich umelec-ké zbierky Galérie Lomnica v Tatrans-

kej Lomnici, kde je PhDr. M. Kvasnička externým kurátorom umeleckých zbierok galérie. Venuje sa i esejistickej tvorbe, píše sprievodné texty do katalógov a k otvoreniu výstav. Je autorom práce Osobná teória tvorby a hodnotenia diela EnergARTS (1995-2001, 2003). Vystavuje samostatne (od roku 1991 na 40 samostatných výstavách doma i v zahraničí – ČR, Poľsko, Francúzsko, Maďarsko...) i na spoločných výstavách na Slovensku i v zahraničí – (Novi Sad, Ancona, Bruggy, Istanbul, Washington D.C., Arkansas – Meadowcreek, Hannover, Sao Paulo, Piracicaba, Motta di Livenza, Ankara, Osaka, Kóbe, Soul, Varšava, Praha, Oostende, Santa Cruz de Tenerife, Marchegg, Vicenza, Marostica, Saint Just le Martel...). Zúčastnil sa na výtvarných sympóziách v Maďarsku, Poľsku, ČR a na Slovensku. Je spoluzakladateľom a koordinátorom výtvarnej časti medzinárodného výtvarno-literárneho sympózia ORA ET ARS – SKÁLKA, kde sa už štrnásť rokov podieľa i na komplexnej grafickej prezentácii tohoto podujatia a grafickej úprave reprezentačných katalógov z tohoto podujatia. Získal viaceré ocenenia: Hlavnú cenu na festivale humoru a satiry Kremnické gagy (1996), zastúpenie v kolekcii diel Slovenskej únie karikaturistov (SUK) na celosvetovom festivale kresleného humoru a satiry v Ankar (1997) a za

Dubnický zámek v cyklu „Predstavujeme dubnických výtvarníkov“ vystavil začiatkom roku, v trvaní od 24. února do 11. dubna 2022, ve výstavních prostorách Dubnického muzea dílo významného dubnického výtvarníka Jozefa Vydrnáka.

Autor se zde prezentuje v technických kresba, grafika, maľba, kombinované techniky a priestorovou mřížii vytvořenou charakteristickým výtvarným rukopisem, včetně typického barevného řešení. Výběrem vystavených děl je znapovaný vývoj jeho uměleckého výtvarného projevu. Josefovo dílo by si zasloužilo větší prostor, aby se projevila celá šíře jeho uměleckého přezahu. Ale i tak se dalo v tomto komorním prostředí souznit s jeho díly.

Milan Bouda

stúpenie v kolekcii diel SUK, ktorá na celosvetovom festivale kresleného humoru a satiry v Saint Just le Martel získala za túto kolekciu Hlavnú cenu – Veľkú cenu (1999). Za autorský knižný projekt Grafické rovnice na vytváranie hybridných tvarov písma mu byla udelená Cena za typografii a tvorbu písma na medzinárodnom Bienále knižného umenia v Martine (2001). Za prínos kresťanských hodnôt do slovenského výtvarného umenia sa v roku 2017 stal laureátom Ceny Fra Angelica. Jeho diela sa nachádzajú v galériách (Banská Štiavnica, Martin, Dolný Kubín, Trenčín, Békéscsaba a Vác (HU), Otrokovice, Uh. Hradiště (ČR) i súkromných zbierkach (SR), Maďarsko, USA, Francúzsko, Švajčiarsko, Poľsko, ČR, Japonsko, India, Veľká Británia, Austrália). Spolupracuje na projektoch Verejnej knižnice Michala Rešetku. V Trenčíne ilustroval monografie i zborníky prác členov literárneho klubu Omega. V rámci knižničných, regionálnych či celoslovenských aktivít dlhodobu spolupracuje so spisovateľom Rudolfom Dobiášom. Aktívne spolupracuje so združením výtvarníkov pri TNOS. Je odborným garantom a kurátorom vý-

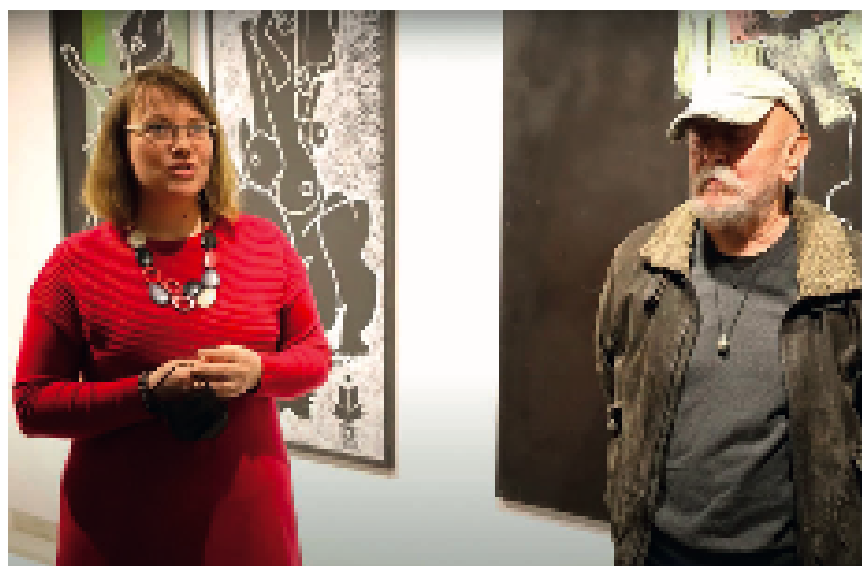
NEJKRÁSNEJŠÍ JE NAHÁ...

Vladimír Kudlík

Vladimír Kudlík (*1939) je malíř „s přemírou obrazností“, jak sám s oblibou říká. Od robustních postav přes subtilní siluety až téměř na pomezí geometrické abstrakce, tam všude se s jistotou pohybuje. Za všech okolností je však jeho inspiračním zdrojem a věčným tématem žena, ve všech svých fyzických podobách a životních situacích. Jeho tvorbu rovněž silně ovlivňuje láska k folkloru a lidovému umění, k literatuře. Tvorba Vladimíra Kudlíka oplývá jemu vlastním humorem, radostí ze života a nadávkou. Projevuje se to nejen v obsahu a názvech jeho děl, ale také v poezii, kterou sám píše. Ve všech svých hledáních a počínech, ať již se vyjadřuje zářivými barvami, tlumenými tóny či slovy, dochází jednoznačně k závěru, že „nejkrásnější je nahá...“

Text z upoutávky kroměřížského muzea,
foto Oldřich Prajza

DĚDICTVÍ OTCŮ a VALAŠSKÉ OZVĚNY

Výstav fotografií Dědictví otců a Valašské ozvěny v Městském muzeu ve Valašských Kloboukách jsou novým projektem dvou zkušených fotografů a dlouholetých přátel, Antonína Kostky z Brumova - Bylnice a Jana Tlučky z Trenčína. Společným jmenovatelem obou výstav je místo vzniku vystavených fotografií: severní oblast Bílých Karpat, hlavně Vlárský průsmyk, valaškokloboucko a Závrší (Nedašov a Nedašova Lhota).

O autorech:

Antonín Kostka se již 40 let programově věnuje fotografickému zachycení krajiny Bílých Karpat, zejména Vlárského průsmyku. Kromě řady výstav představil reprezentativní výběr ze své tvorby v monografii *Má Vlára*, vydané v r. 2018. Na výstavě Dědictví otců prezentuje dosud nepublikované fotografie, na kterých zachytil zanikající staré ovocné sady a fragmenty dávno opuštěných staveb na samotách karpatských strání.

Jan Tlučka vystavuje pod názvem *Valašské ozvěny* kolekci archivních fotografií, která je malou sondou do života lidí na Valašsku, jak jej zachytil jeho objektiv v letech 1971 – 1975. Ačkoliv čas už dávno odvál do nenávratna tváře z fotografií, stejně jako zmizely i ty poslední ostrůvky prostého života, pokorně spjatého s krajinou domova, stojí zato připomenout si je.

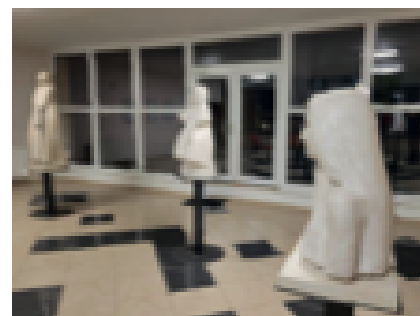

RADIM HANKE

Příběhy v bílé

sochy a kresby

V pátek 25. února 2022 v 17 hodin se v Galerii Radnice ve Slavičíně konala vernisáž výstavy známého akademického sochaře Radima Hankeho. Autora sochy světového rekormana, v běhu Emila Zátopka. Výstava soch a kreseb měla název Příběhy v bílé.

Akademický sochař a výtvarník Radim Hanke patří mezi nejvýraznější představitelé současné sochařské scény. Od roku 1991 se věnuje pedagogické činnosti, začal vyučovat v Hodoníně na Střední průmyslové škole v oboru učební keramika, kde byl v letech 1991 až 1995 vedoucím oboru. Jako pedagog pokračoval ve svém bydlišti Zlíně, a to na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění v sochařském ateliéru. Působil i na zlínských detašovaných pracovištích Katedry designu Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze a Fakulty umění Ostravské univerzity, a to do jejich zrušení v letech 2011 a 2013. Nyní vyučuje externě na Univerzitě Tomáše Bati.

Akademický sochař a výtvarník Radim Hanke patří mezi nejvýraznější představitelé současné sochařské scény. Narodil se v roce 1963 v Třinci.

V letech 1979 až 1982 vystudoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti a pak v roce 1988 v sochařském ateliéru Josefa Malejovského Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze.

Autorovo dílo určuje zaujetí figurou, kde rozvíjí svůj vlastní rukopis. Mezi zásadní okruhy pak patří sochy ve veřejném prostoru. Vystavuje v rámci samostatných i společných výstav. Je autorem Zlatého stěvičku, ocenění udělovaného vítězným filmům Zlín Film Festivalu, či pamětní medaile pro účastníky festivalového půlmara- tonu, sochy Emila Zátopka na stadionu Mládež – Zlín, soch Tomáše Bati a Jana Antonína Bati ve Zlíně, Pamětní desky deportace židovských občanů v Uherském Brodě a dalších.

Natálka, Sv. Urban a Zlatý stěviček. V podobě hádanky by snad tyto pojmy nikdo nespojil. Leč máme zde vyjmenovány tři realizace všestranného výtvarníka Radima Hankeho. V naší hádance již máme „spojovník“ – je

VÍKENDOVÝ WORKSHOP SUCHÉHO PASTELU NA ZUŠce

Poslední únorový víkend roku 2022 se ve výtvarném ateliéru uherskobrodské ZUŠky uskutečnil intenzivní kurz suchého pastelu pro dospělé pod lektorským vedením Michala Janovského - mladého umělce, který se neuvěřitelně rychle dokázal prosadit

na české výtvarné scéně. Byly to dva dny plné hledání, objevování, usilovné práce, debat o umění, ale i smíchu a radosti ze společného tvoření.

Už 12 let ZUŠka otevírá své prostory i dospělým a nabízí jim možnost se umělecky vzdělávat. Ve výtvarných kurzech mají zájemci (mimo jiné) možnost si vyzkoušet nejrůznější techniky a zjistit, která jim nejvíce vyhovuje. Mě takto před několika lety

„oslovil“ právě suchý pastel. Ve stejné době jsem objevila tvorbu Michala Janovského. Když začal s víkendovými kurzy, které čas od času pořádá v nejrůznějších městech po celé republice, mamě jsem se pokoušela se na ně dostat. Jsou totiž prakticky okamžitě po zveřejnění termínu zaplněné. Michal ale přikývl na nabídku Ilony Matyášové, která navštěvuje výše zmíněné výtvarné kurzy ZUŠky, uspořádat workshop přímo v Uherském Brodě. ZUŠka poskytla prostory ateliéru, a tak se mně a dalším jedenácti spolugalánkám konečně podařilo doslova se prokreslit víkendem.

Suchý pastel je technika, se kterou člověk naváže až důvěrný vztah. Vznikajícího obrazu se fyzicky dotýkáte, dotváříte jej prsty - rozmazáváte ostré hrany, spojujete vrstvy. Suchým pastelem lze vytvářet jak kresby, tak i malby. Dostaly jsme na výběr ze dvou motivů – portrét děvčátka u svíčky a portrét tygra. „Nafasovaly“ jsme sadu pastelů, šedý pastelový papír (od běžného se liší strukturou), gumu a nožik (na ořezávání pastelů ve dřevě).

Po krátkém teoretickém úvodu a informacích o postavení pastelu ve výtvarné historii Michal zasedl za stůl a oba motivy postupně kreslil s námi. Vždy jsme nejprve sledovaly jeho, pak nechal tvořit nás. Nahlížel nám přes rameno, upozorňoval, slovně opravoval (na začátku i razantním: „Vezmi to raději gumou a znovu“), ale fyzicky do našich prací nezasahoval. Netrval

JOZEF CHRENA VIKTÓRIA CHRENOVÁ ANTON HANZLÍK

V pátek proběhla v Soukromé galerii Jiří Konečný – EFA vernisáž výstavy obrazů a dřevorezby tří výtvarníků. Výstavu uvedla Jana Koutná a hudební doprovod obstaral LH Skalickýan

Malíř, výtvarník Chrena Jozef sa narodil na Slovensku v roku 1948.

Maľovaníu sa intenzívne začal venovať v roku 1982.

Žije a tvorí v Moravskom Svätom Jáne na Slovensku, kde má vo svojom dome ateliér a galériu.

Venuje sa väčšinou plénérovej maľbe. Maľuje na Slovensku, v Česku, ale aj Rakúsku, Grécku, Chorvácku, Turecku, Španielsku, Indonézi, USA, Austrálii.

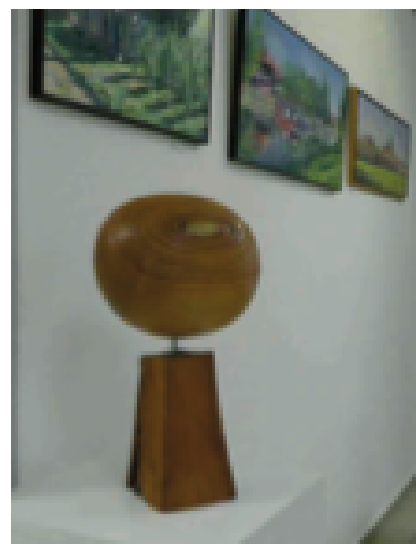
Svoje práce vystavoval na 90-tých samostatných výstavách a 150-tich spoločných výstavách a salónoch na Slovensku i v zahraničí, napríklad v New Yorku, Adelaide a Roan v Francúzsku i vo Viedni.

Je vo zväze Profesionálnych výtvarných umelcov Slovenska.

Vnučka Viktória Chrenová sa narodila 11. 1. 2002 v Skalici, žije v Kútoch.

Už v ranom veku mala vzťah ku kresleniu. Keď nastúpila na základnú školu, začala chodiť aj do umeleckej školy na výtvarný krúžok, ktorý navštevovala až do 9. ročníka ZŠ. Výtvarný krúžok úspešne ukončila výstavou absolventov. Momentálne je študentkou Prírodovednej fakulty UK Bratislava. Kresleníu sa venuje vo voľnom čase. Najradšej kreslí portréty a abstrakcie. Má zmysel pre detail. Prvú vernisáž absolvovala spolu s dedom pri príležitosti jeho životného jubilea v Divadelnej galérii Púchov a v múzeu v rakúskom Hohenau.

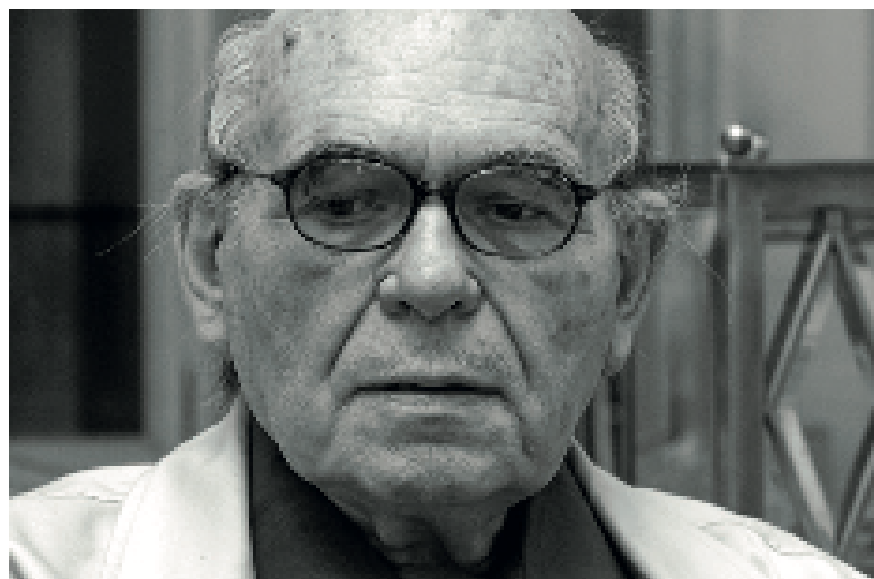
Anton Hanzlík, nar. 28. 10. 1950 v Prašických, žije v Mokrom Háji. Venuje sa rezbárstvu v kombinácii s kovom. Je členom klubu výtvarníkov v Skalici a Zväzu výtvarných umelcov Slovenska. Vystavoval v mnohých kolektívnych a samostatných výstavách na Slovensku, Česku a Rakúsku. Spolu s Chrenom sa zúčastnil dvojmesačného tvorivého pobytu na Sumatre.

KAREL CHABA

malby a grafiky

„Na Chabu mě upozornil Mirek Potyka. Poprvé jsme se setkali až tady u nás, v Brodě. Chaba byl opravdu zajímavý člověk. Pro neslušné slovíčko sice nešel daleko, v jádru byl ale velmi citlivý a ohleduplný. Musel si ale k druhému najít cestu. Hned tak někoho si do svého života nepustil, natož pak do svého ateliéru a bytu. Nechtěl, aby to mělo nějak vychloubačně nebo nezdrvořile, ale troufám si tvrdit, že se z nás stali přátelé. Volali jsme si, psali (na dopisní obálky mi vždy něco přimaloval nebo připsal), několikrát jsem jej navštívil v jeho pražském ateliéru (a bytě současně) na Malé Straně. Nevím, čím jsem si ho získal, možná to bylo i tím, že on se narodil 3. 8. 1925 a já 3. 8. 1952 (numerologové mi rozumějí). Po jeho úmrtí jsem mu u nás udělal druhou výstavu. Zapůjčil jsem si na ni jeho díla z několika galerií a přidal i ta, která mi věnoval,“ vzpomínal Jan Mareček.

Galerii Panský dům se pro výstavu, jejíž vernisáž se uskutečnila v pátek 4. března v 17. hodin, podařilo zapůjčit díla proslulého malíře a grafika Karla Chaby (1925–2009), mělice, který o sobě často říkal, že je neakademický malíř a tento „titul“ si nechával tisknout i na vizitky. Často také bývá označován jako poslední malíř staré Prahy.

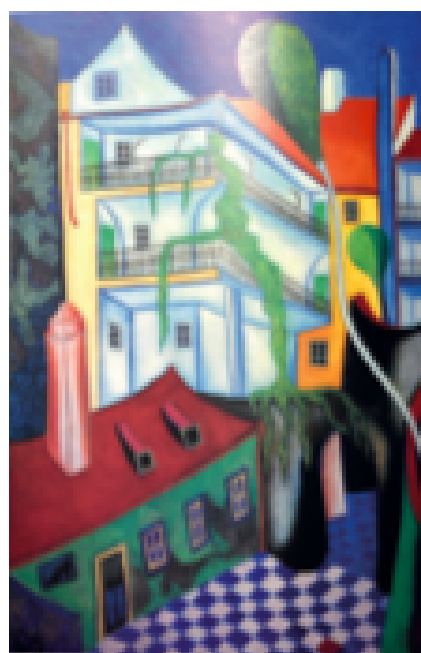
„Patrik Chaba rodinný potenciál proměnil do muziky. Je velmi dobrý kytarista a přijel se podívat na kytarové zesilovače, které vyrábí můj manžel. Během přátelského rozhovoru nabídl zapůjčit do Uherského Brodu výstavu Karla Chaby. Nevěděla jsem, že mluvím s malířovým synem, a tak jsem se zeptala, kde by takový fenomén vzal. Krásně mě šokoval – No já jsem jeho syn,“ přiblížila okolnosti získání výstavy kurátorka Galerie Panský dům Anna Horká.

Pamětníci si jistě vzpomenu na první velkou výstavu Karla Chaby v Uherském Brodě v roce 1989, k níž měl průvodní slovo profesor František Dvořák, jeden z nejznámějších českých historiků umění (přezdívaný „české kultury hořík“) a také autor knihy o Chabovi. Na přípravě výstavy se tenkrát podílel i Jan Mareček.

Karel Chaba byl „nezafaditelný“ umělec. Jeho styl byla směs osobitého naturalismu a kubismu, oscilace mezi realitou a snem. Jeho tvorbu ovlivnili malíři Jan Zrzavý, Karel Černý a Marc Chagall. Chaba se narodil v Sedčci, ale žil v Praze, kam přišel krátce po druhé světové válce. První barvy si koupil za ušetřené peníze, které si vydělal jako malíř kulís pro loutkové divadlo.

Svoji první výstavu uspořádal v roce 1960 v pražském Divadle D 34, dnešním Divadle E. F. Buriana. Od té doby pravidelně vystavoval nejen v Praze, ale i v mnoha jiných městech České republiky a v zahraničních galeriích (Francie, Německo, Itálie, Švýcarsko, Švédsko, Egypt aj.). V roce 1962 vstoupil Karel Chaba do oficiálního svazu výtvarných umělců. Prý jen proto, aby ho nezavřeli, jinak by totiž „podle nich“ byl příživníkem.

Karel Chaba byl ve své originální tvorbě zaměřen převážně na malbu pražských motivů – na jeho obrazech

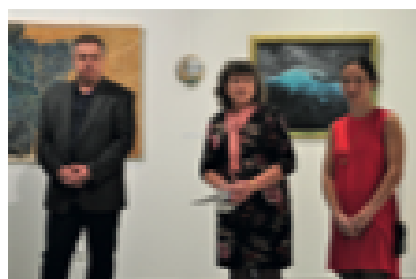
Malostranský dvorek, olej, 1967

BARVA VODOU NESENÁ

Veronika Nováková se narodila v Čeladné a přes Příbor a Uherské Hradiště se dostala až do vesnice (jménem Nedachlebice). Už od mala hodně cestovala, a tak se setkávala s lidmi s různými přístupy, názory, tradičním i netradičním chováním, a hlavně s velkou škálou pohledů na umělecký svět.

Vystudovala Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti, poté pokračovala do Olomouce na KVV na univerzitě Palackého a posléze do Brna na Masarykovu univerzitu, kde se více zabývala vizuálním uměním a jeho chápáním. V průběhu studia absolvovala i zahraniční semestrální pobyty ve Slovinsku (Univerzita of Maribor) a ve Španělsku (Univerzita de Granada).

Zabývá se rozličnými kombinacemi jak technik, tak témat. Ač už se v tomto uměleckém bádání dostane kamkoli, vždy se po nějaké době vrací zpět ke klasické olejomalbě, která jí přilnula k srdci nejvíce.

Na zdejší výstavě, pod názvem „Malba vodou nesená“, se zabývá barvou zvýrazněnou díky chmurnému černobílému prostředí. Jak je důležité vnímat barvy, i když se zdá, že úplně vymizely... že právě díky bouřlivé a pochmurné atmosféře vyniká krása barvy... nebýt sychravých chvil, ani bychom si nevšimli hloubky barevných tónů.

Jan Botek

CAVERNART

JAK TO LETÍ

V šedesátých letech minulého století byli dnešní vystavující o hodně mladší. Tehdy v Uherském Brodě existovala skupina mladých, kteří se scházeli pod hlavičkou Cavern Club. Ten měl místnosti v dnešní galerii a jejich činnost přesahovala hranice regionu. Pro nastínění atmosféry té doby cituji článek z knihy Cavern Club v Uherském Brodě, str. 6, kterou jsme vydali k upomínce 50. výročí CC.

KOUZELNÁ ŠEDESÁTÁ

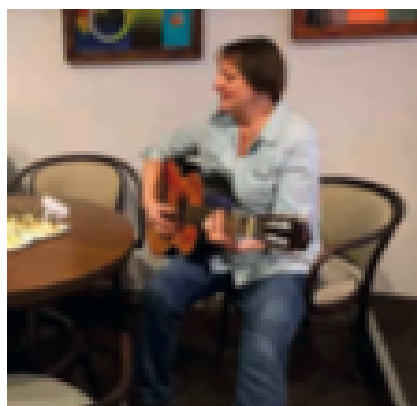
Roky 1960-1969, souhrnně zvané 60. léta 20. století, jsou obdobím celosvětového uvolnění jak v politice, tak i v kultuře a stylu života. Nastal čas revolty.

Šedesátá léta v Československu započala potvrzením přítomnosti totalitní moci a schválením nové ústavy (11. července 1960) nazvané socialistická. Změnil se název republiky na Československou socialistickou republiku (ČSSR) a došlo i ke změně státního znaku. Uvolňování v politice vyústilo nakonec v roce 1968 v tzv. Pražské jaro.

Nás však zajímá uvolnění kulturního života. To by se dalo připomenout známými osobnostmi: Miloš Forman, Jiří Menzel, Věra Chytilová, Milan Kundera, Ivan Klíma, Bohumil Hrabal, Ludvík Vaculík a také Jiří Suchý a Jiří Šlitr z divadla Semafor a četní folklórní zpěváci, Jaroslav Hutka, Karel Kryl, Vlastimil Třešňák, J. J. Neduha a další.

O filmové tvorbě u nás se ve světě mluvílo jako o československém filmovém zázraku, o fenoménu nové vlny 60. let.

Začalo se poslouchat západní rozhlasové vysílání – velmi oblíbené rádio Lucemburk – a byl u nás tolerován jazz a počátky big beatu, jehož výrazným představitelem byl Míky Volek, nekorunovaný král rocknrollu. U hudebních kapel v té době stojí také hnutí hippies, které mělo vliv i na Beatles, Rolling Stones a další skupiny. U nás se promítalo hlavně ve sty-

MÁ VLÁRA

V pondělí 4. dubna 2023 se konala v Městské galerii Otrokovice vernisáž výstavy fotografií Antonína Kostky MÁ VLÁRA. Filmový dokument z vernisáže pořídil Fotoklub Bohumín, z.s., kamera a střih Ladislav Pekárek.

Reportáž: <https://www.youtube.com/watch?v=TinakEYEduY>

Vyznání fotografa:

Více než čtyřicet let objektivem fotoaparátu hledám své fotografické motivy v čarokrásném koutu Země na pomezí Moravy a Slovenska. Na chlívou vrstvu černobílého filmu se snažím v prchavých zlomcích času zachytit pomíjivé okamžiky ranního svítání i večerního soumraku a v měsíčním svitu podnikavé kouzlo mrazivé úplňkové noci.

Hledám způsob, jak vyjádřit černobílým snímkem zázrak zrození dne i

jeho umírání. Tak úžasné a jedinečné útržky věčnosti, ve kterých se nad hlubokými dolinami utopenými pod bělostnou hladinou moře mih vzáří temné horizonty karpatských hřebců, z blednoucí oblohy odchází po špičkách poslední hvězdy noci a daleko za Váhem, v posvátném klidu, míru a pokoji, v pastelích nejjasnějších, vychází slunce... A také chvíle, kdy se můj rodný kraj noří do chladných tónů podvečera, z temné šedi jemný závoj utkaný halí údolí řeky Vlára a hory kolem zemské hranice, tiché a smířené, usínají.

Hledám to neviditelné, skryté. Světlo, tajemství, sen.

Děkuji osudu, že mi dopřál hledat mé sny v tajemném šerosvitu pod klenbou vlárských bukových katedrál.

Antonín Kostka
Z knihy MÁ VLÁRA

MALOVANÉ HUDBOU

JOZEF ŠVIKRUHA

„Jozef Švikruha, známý trenčiansky maliar a dlhoročný výtvarný pedagóg, opustil žáner krajinnomáby, ktorý bol pre jeho tvorbu ikonický, aby vstúpil do sveta klasickej hudby.“

Mgr. Martin Šugár, Ph.D.

„Za pár mesiaců se David Bowman tak dokonale přizpůsobil samotářskému způsobu života, že už se těžko rozpoznával na nějakou jinou formu existence. Opustily ho zoufalství i naděje, ustálil se na automatické rutině... Něco se však přece změnilo: nesnášel ticho...“

Zpočátku, z potřeby mít společnost, poslouchal klasické hry. Avšak problémy, jimiž se tato díla obírala, mu připadaly tak vzdálené anebo, se špetkou zdravého rozumu, tak snadno řešitelné, že brzy ztratil trpělivost naslouchat jim.

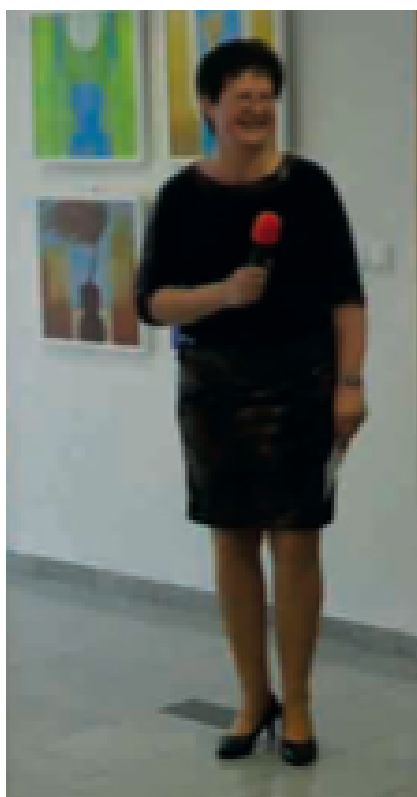
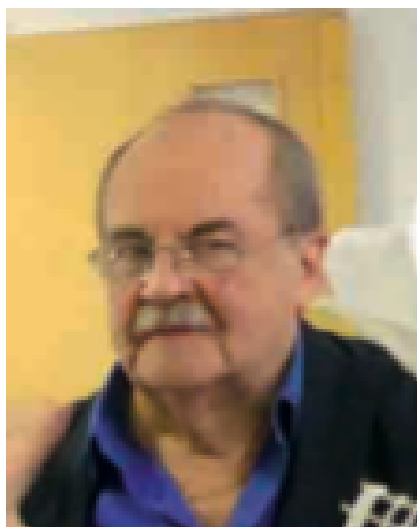
Přesedlal tedy na operu, ale zakrátko si uvědomil, že zvuk těch nádherných hlasů jenom jítí jeho osamělost...

Pak už si přehrával jen instrumentální hudbu. Začal s romantiky, Čajkovským, Berliozem, Chopinem – ale po několika týdnech je zavrhnul, když ho začaly tísnit jejich emocionální výlevy. A jen o něco dále mu vydržel Beethoven. Konečně našel klid a mír, tak jako už tolik lidí před ním, v abstraktní architektuře Bachovš, ozdobené občas Mozartovými ornamenty.

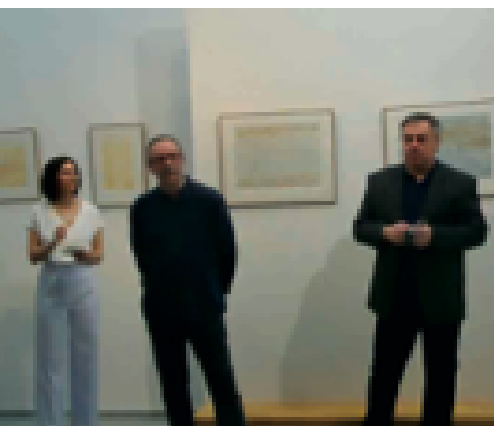
A tak plula Discovery vesmírem, rozehřívána chladivým zvukem spínatu, který přinášel poselství kohosi, kdo už po dvě staletí nebyl nic než prach...“

(Arthur Charles Clarke – 2001: Vesmírná odysea, kapitola 33 Velký slávec.)

Bylo to všechno tak samozřejmé: Jožko mi nečekaně zavolał a pověděl mi o své připravované výstavě... Já jsem bez velkého přemýšlení rád souhlasil, že tu dnes něco řeknu na úvod... A pak jsem šel ke knihovně, vytáhnul knihu, kterou jsem nemusel nijak dlouho hledat, a našeloval jsem v ní svou oblíbenou kapitolu – asi nemusím vysvětlovat proč...

NEKONEČNÁ LÍNIE

Božena Borýšková, Jaroslav Válek a Jan Botek

S tímto názvem byla ve středu 4. května otevřena vernisáž v galerii obce Ostrožská Nová Ves výstava Boženy Borýškové. Úvodní slovo měl kurátor galerie Jan Botek. Vernisáž doplnil Jaroslav Válek seznámením přítomných s grafickou technikou slepotisk a barevný reliéfní tisk. Tyto techniky také Božena Borýšková na výstavě prezentuje.

Výtvarnice, pedagožka, ilustrátorka, tvůrkyně design projektů, výtvarných workshopů, tím vším je slovenská autorka Božena Borýšková. Její tvorba a zájem o výtvarné umění ji aktivně provází od dětství.

Své výtvarné nadání si prohlubovala od ZUŠ, Střední odborné školy dřevařské – obor design až po magisterské studium University Komenského oboru výtvarná výchova. Pod vedením akademického malíře doc. Martina Činovského zpracovala diplomovou práci soubor ilustrací a grafických listů k básním Milana Rúfusa. Už během studií se věnovala vlastní autorské tvorbě a pedagogické činnosti ve výtvarném oboru. Svě zkušenosti a znalosti předávala studentům na oboru grafický a průmyslový design.

V jejich dílech se setkáváme se zachycením času v prostoru, záměrným nedokončením a lehkou nečitelností linky dává divákům prostor pro vlastní fantazii. Ve své práci kladе autorka důraz na čistotu a ladnost linií. V jejich kresbách lze rozpoznat vlivy přírodních motivů, které jsou jí blízké. Kaligrafická linie často doplněná o barevný akcent modré nebo zlaté barvy působí klidným dojmem. Její

rukopis je značně čitelný a její tvorba rozpoznatelná od jiných autorů. Tím přichází do povědomí více veřejnosti a její oblíbenost výtvarných děl roste.

V současné době žije v Uherském Hradišti, tvoří a pravidelně vystavuje v regionálních galeriích.

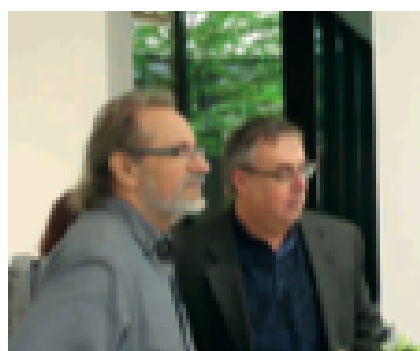
Samostatné výstavy:

- 2021 – Reduta Uherské Hradiště
- 2020 – Café 21 s názvem „Krajina v nás“ Uherské Hradiště
- 2019 – Café 21 s názvem „Ztišení“, Uherské Hradiště
- 2018 – Čajovna pod kaštaný s názvem „Lehkost“
- 2008 – Čajovna Skalica na Slovensku
- 2002 – Hotel sv. Michala, Skalica na Slovensku

Kolektivní výstavy:

- 2021 – Setkání – stretnutie, galerie Vladimíra Hrocha, Uherské Hradiště
- 2008 – Katedra výtvarné výchovy, Malba roku, UK Bratislava
- 2007 – Katedra výtvarné výchovy, Grafika roku, UK Bratislava
- 2007 – Výstava pedagogů a žáků školy, Metodické centrum, Bratislava
- 2003 – Výstava pedagogů a žáků školy, Metodické centrum, Bratislava

Text Jan Botek,
fotografie O. Prajza, M. Bouda

Milan Ružka a Jan Botek

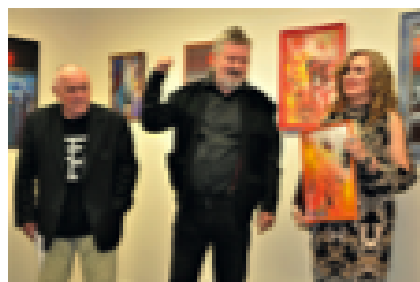
MAGICKÝ A MISTERIÓZNÍ SVĚT VLASTIMILA MAHDALA

Vlastimil Mahdal, jehož výstavu dnes zahájíme, patří bezesporu mezi nejplodnější výtvarníky – malíře současnosti. Svědčí o tom jeho výrazná výstavní aktivita v posledních letech (namátkou několikrát Uh. Brod a Uh. Hradiště, Praha, Hodonín, Veselí nad Moravou, Vřzovice, Skalica, Ostrožská Nová Ves a další), ale zejména skutečnost, že prakticky na každou výstavu připravuje novou kolekci obrazů.

Vlastík, jemuž kamarádi neřeknou jinak než Vaska, je ročník 1955, dlouho žil v Uherském Brodě, kde se mimo jiné podílel na výstavních aktivitách Domu kultury, nyní žije v Uh. Ostrohu. Absolvoval Střední umělecko-průmyslovou školu v Uh. Hradišti, obor kresba, malba, grafika u profesorů Jana Gajdoše a Jana Blažka. Zúčastňuje se často kolektivních výstav, mimo jiné i proto, že je členem Unie výtvarných umělců - Sdružení výtvarných umělců a teoretiků jihovýchodní Moravy, Sdružení výtvarných umělců moravských a Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí. Zastoupen je v soukromých sbírkách v Německu, Spojených státech, Holandsku, Austrálii, Japonsku, Kanadě, Anglii a Francii.

Kdybych chtěl být poněkud ironický nebo sarkastický, řekl bych, že tvorba Vlastimila Mahdala se paradoxně poněkud vymyká současným trendům výtvarného umění, jelikož autor umí výtečně malovat. A to se nyní nenosí. Nyní frčí koncepty, videa, instalace a podobné vymyšlenosti, vrcholem současného výtvarného projevu je třeba pyramida osmdesáti přeček Kryštofa Kintery v Rudolfinu. Třeba... Ostatně – stačí se podívat, kdo a co dostává Ceny Jindřicha Chaloupeckého v posledních letech. Malba, socha nebo grafika jako by neexistovaly. Mahdalova volná tvorba ovšem vychází z jiných podnětů. Je postavena na hravém principu kombinování a prolínání několika směrů a stylů moderního umění, nikoli ovšem dle postmoderních postupů, které umožňují takřka cokoliv. Mahdal je jistě i díky studiu poučen dějinami moderního umění, a tak vsázel a přetavil podněty surrealismu (Dalí, Magritte), imaginativní malby (Šima, Zrzavý), skčnřní a gestické malby (Pollock, Rauschenberg), pop artu (Warhol), případně konstruktivismu nebo opartu (Kandinský a další). Mahdalovy vize vznikají variováním uvedených podnětů, autor si s jejich poetikou pohrává a přetváří je k obrazu svému, inklinuje k monumentálnímu pojetí malby i v relativně malých formátech. I když různorodost prvků na ploše obrazu postřehneme, vše je kompozičně i myšlenkově zvládnuto v uzavřený celek. Sen a skutečnost se setkávají, stakují a prolínají. Přesvědčivé cha-

Městská knihovna ve Slavčicích vás zvřtřává k výstavě

Vlastimil MAHDAL OBRAZY

6. 5. - 15. 6. 2022

Vizitka: v pátek 6. 5. 2022 v 18 hodin
galeria Městské knihovny ve Slavčicích
Ústřední ulice, Moravská Poutka
Městská vřtřavenost: Slavčice

VOJŠICE 2022

Petr Psočka, Milan Bouda a Miro Gregor

12. Vojšický plenér, zkráceně Vojšice, se konal od čtvrtku 6. do neděle 8. května. Počasí nám nějak nepřálo, hlavně v sobotu. A tak „nakřápnutý“ Karel s Milanem to vzdali a odjeli. Kromě tvůrčí práce zde byly připomenuty narozeniny Karla Táborského a Honzy Botka. Žitní netrpěli nikdo a o jídlo se postaral Honza: dodal račníč, Karel maso na „srbský hmeč“ a vše korunoval Franta výbornou zabijačkou. To, že všechny pochutiny zpracoval a připravil Mistr Franta Pavlica, nemělo chybu. Jen špekáčky při večerním ohni jsme si museli udělat každý sám.

Myslivecká chata byla čerstvě opravená, zrekonstruovaná, nová kuchyňská linka, dlažba, nové postele s povlečením a všemu korunoval na střeše fotovoltaický panel, takže žádné svíčky. Normálně se svítilo, jela lednička a mohlo se nabíjet i kolo.

Tohoto ročníku se zúčastnili: Jan Botek, Milan Bouda, Miroslav Bystřický, Pavel Havlík, Vít John, František Pavlica, Petr Psočka a Karel Táborský.

Pavel Havlík prezentuje dílo Karla Táborského

Petr Psočka u svého díla

JOSEF KRAJSA OBRAZY

V pátek 27. května byla zahájena v Q galerii výstava olejomaleb Josefa Krajsy. Výstavu uvedl majitel a kurátor galerie MgA. František Chrástek.

Josef Krajsa se narodil 1. prosince 1952 v Uherském Hradišti, ale celý život žije v Uherském Brodě.

Středoškolské studium absolvoval na Gymnáziu Jana Amose Komenského v Uherském Brodě, kde v roce 1972 maturoval. Pak vystudoval obor dopravní stavby a celý život se této profesi věnuje.

Jeho velkým koníčkem je cyklistika. Rád pozoruje krajinu, hlavně v podvečer se západem slunce a s úbytkem světla. Rád navštěvuje umělecké galerie a výstavy zaměřené na krajinu, kde hledá inspiraci a možné náměty pro svoji tvorbu.

S malířskou tvorbou začal teprve až po odchodu do důchodu a plně se jí věnuje posledních 5 let.

František Chrástek

VLČNOVJAN KAREL BENEŠ

V sobotu 28. května za bohaté účasti návštěvníků byla zahájena výstava doposud nevystavovaných grafik, kreseb, akvarelů a obrazů s tematikou Slovácka a Vlčnova. Výstava se konala v Galerii na Měštance ve Vlčnově k Mistrovým nedožitým devadesátinám. Úvodní slovo měl Miroslav Potyka a syn Pavel Beneš. Hudební doprovod obstaral Ladislav Slabák s přáteli.

Akademický malíř Karel Beneš se narodil 1. května 1932 ve Vlčnově, gymnázium studoval v Uherském Brodě a pokračoval ve studiu na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u prof. Antonína Strnadela (1950 -1955), u něhož přijal ještě dva čestné roky (1955-1957).

Ve své práci se věnoval barevné litografii, zejména kamenorytině, užité grafice, knižní ilustraci a exlibris. Byl čestným občanem Vlčnova a členem SČUG Hollar. Uspořádal několik desítek samostatných výstav doma i v zahraničí (většinou se svou ženou, akad. malířkou Danielou Benešovou,

kteří zásadní měrou přispěla k realizaci této jedinečné výstavy) a zúčastnil se několika set výstav kolektivních. Je také autorem čtyř poštovních známek (mj. k Jizdě králů nebo k výročí J. A. Komenského) a několika plakátů k vlčnovským Jízdám králů a folklorním slavnostem ve Strážnici.

Výstava byla připravena ve Vlčnově u příležitosti Jízdy králů a byla sestavena s Mistrovou manželkou Danielou a synem Pavlem z doposud nezveřejněných prací.

Karel Beneš žil po celý život v Praze, ale celým svým dílem a vzpomínkami se stále vracel do rodného kraje, do Vlčnova a na Slovácko.

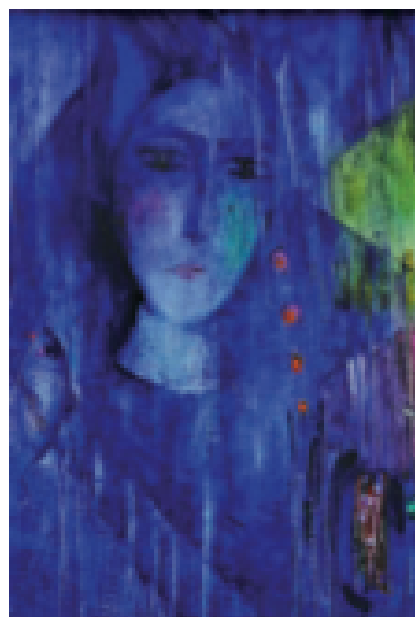
Miroslav Potyka

Vzpomínka syna Pavla na tátu.

Tož... nikdy by mě nenapadlo, že budu puomuoovat k Vlčnovjanům.

Ono by mě teda ještě nedávno nenapadlo víc věci... třeba to, že i já budu mít křečáky, že táta umře nebo že kousek odtud bude válka.

„Chuapci Vlčnovjané, mají koně vráné, košouenky tenké, nááádra vyšivané..“ vyfvovali jsme ve škole při hudebce, a já už jako malej tak nějak tušil, že s tím textem mám trochu víc společného než Lukáš Kulhánek, Piotr Supruniuk nebo Jana Hejlová. Lukášovi jsem záviděl vláčky a všechno americký, čím žil pan Kulhánek, Petrovi to, že je Polák, a Jana se mi líbila, tak jako všem až na ty, který šlihal po Ivaně Rybový. Mně tušení, co jsou Vlčnovjané – a kdyby mi dneska někdo vysvětlil to j, dost by mi ulevil nezaviděl nikdo, zato mi asi záviděl, že tatínek a mamínka malů

Pavel Beneš syn a manželka Karla Beneše Daniela Benešová

ZDENĚK KUP ŽENSKÉ KRAJINY ANEB KONEČNĚ AKTY

Více než stovka milovníků výtvarného umění si ve čtvrtek 9. června nenechala ujít vernisáž výstavy uherskohradištského malíře Zdeňka Kupa v Galerii s Andělem v Uherském Hradišti, nazvanou Ženské krajiny aneb Konečně akty.

„Dominantní téma výstavy je dáno názvem a je pozoruhodné, že nejstaršímu obrazu je přes padesát let! Naštěstí ženy nestárnou, a o to méně stárnou ženy na obrazech Zdeňka Kupa. Stejně by ale bylo zajímavé, kdyby se někdo pokusil identifikovat jednotlivé modelky – nebude to mít naštěstí jedno-

duché, neboť Kup byl silně ovlivněn autory kubismu ale i dalších směrů, a ti si na nějaké principy socialistického realismu nepotrpěli,” vysvětloval v úvodu vernisáže Miroslav Potyka.

Hostem výstavy je Dana Burdová, dlouholetá kamarádka Zdeňka Kupa, která maluje od svého mládí. „Inspiraci k modernějšímu a uvolněnějšímu pojetí malby čerpala při návštěvách u Zdeňka, když s ním její manžel hrál šachy. Aby nerušila – malovala. A Zdeněk rád, v době kdy manžel přemýšlel nad dalšími tahy, pohovořil o moderních výtvarnících, o kompozici, strukturální a abstraktní malbě”, řekl Miroslav Potyka na vysvětlenou.

Zdeněk Kup při vernisáži, v souladu se sobě vlastním humorem, představil autora úvodního slova Miroslava Potyku a také své nejrozměšší dílo, startovací transparent na 48. ročníku recesistické akce Giro de Pivko.

JAN BALAJ

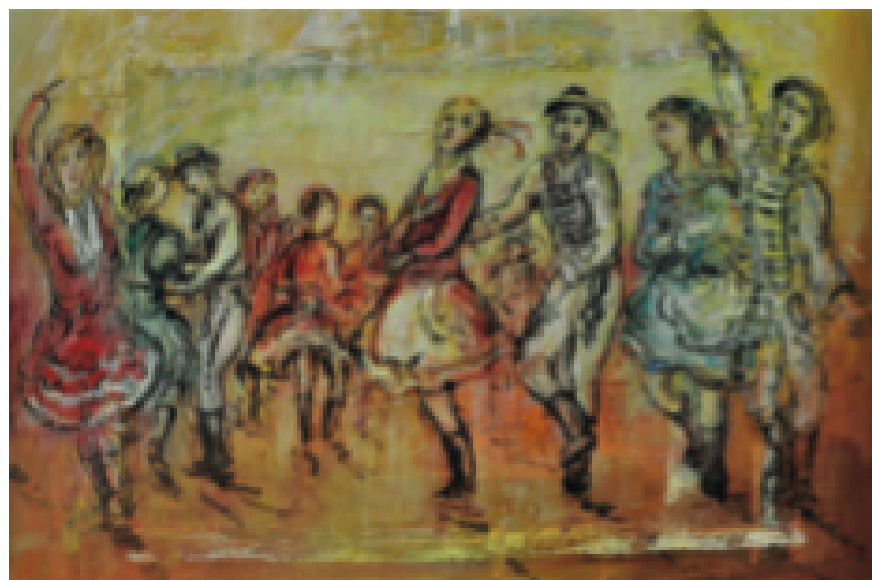

Jan Balaj s Jozou Vydralákom

Jan Balaj se narodil 13. 11. 1955 v Trenčíne. Od detstvá se zajímal o kreslení, absolvoval Základní uměleckou školu v Trenčíne. Externě studoval kresbu a malbu u trenčínského akademického malíře Mariana Súčanského. Vedle volné tvorby se zabýval i výzdobou a rekonstrukcemi kostelů a návrhy vitráží. Mimo jiné se zúčastnil i malířského symposia Hradištský plenér. Jeho práce jsou zastoupeny např. v Kanadě, USA, Japonsku, Rusku, Francii, Polsku, Německu a Rakousku. Výstava v Lh. Hradišti v Galerii Vladimíra Hirocha Klubu kultury má název „Krása zachrání svět“.

Žije a tvoří v Mníchovej Lehote.

(Dle katalogu)

Delegace z Trenčína s autorem Janem Balajem

MALÁ INVENTURA JANA BOTKA

předchozí výstavy - Návraty. Neboť i inventura charakterizuje a symbolizuje jeho dráhu výtvarníka a řekněme i člověka, neboť na své umělecké pouti se Honza často vrací, hledá a bilancuje – zkrátka - inventura... Jak se mu to daří – posoudíte sami.

Botek je bezesporu člověk až renezančního záměru, neboť patří mezi nejaktivnější lidi, které znám. A to jak v různých, řekněme profesních záležitostech, tak coby výtvarník - maluje, připravuje výstavy sobě i kamarádům, v poslední době v nádherné galerii v O. N. Vsi, vydává nástěnné kalendáře, v minulosti dělal manažera proslulému malíři Zdeňkovi Targusovi Červínkovi atd. A to ještě stihne zpřát ve sboru Krasavců, iniciovat v Ostrožské Nové Vsi místní muzeum lidové kultury, ožhřívát tradiční kulturní akce atd. A určitě jsem na něco zapomněl... Jo - vede šachový kroužek...

Příjemný podvečer, vážení přátelé, dnes v Galerii Knihovny ve Slavičíně vítáme tvorbu dalšího autora ze Slovácka – Jana Botka z Ostrožské Nové Vsi. Honza si zvolil jako název výstavy Inventura, který navazuje na název

Narodil se 26. 7. 1962 v Uherském Hradišti, ale považuje se za rodáka z Chylic, kde prošel dětstvím, od 15 let žije v Ostrožské Nové Vsi. Již na základní škole projevoval výrazný výtvarný talent. V roce 1986 se stává členem Výtvarné skupiny při tehdejší Sdruženém závodním klubu v Uh. Hradišti (nyní Klub kultury). V té době ve skupině aplikoval svoji školu výtvarného myšlení vynikající (ale bohužel za totality oficiálně zakázaný) pedagog, teoretik a historik umění prof. Igor Zhoř z Brna. Ten výrazným způsobem ovlivnil výtvarné cílení a myšlení mladého autora a všech členů skupiny, kteří z těchto impulzů čerpají dodnes.

Jan Botek se věnuje malbě (olej a pastel), grafice a kresbě a je třeba připomenout, že jeho výstavní aktivity jsou velmi bohaté. Prošel zajímavou a poměrně složitou cestou hledání osobitého rukopisu, a to jak po stránce námětové, tak co do výtvarných technik. Nejprve to byla např. minimalistická kresba s jednoduchou,

VLASTIMIL MAHDAL V CC KAVÁRNĚ

Profesionální výtvarné umění jihovýchodní Moravy je obohaceno o nemálo umělců, kteří čerpají z hluboké a bezedné studnice surrealismu. K nim patří Vlastimil Mahdal.

On sám inklinuje k monumentální tvorbě, a jestliže tvoří na jakékoli velké ploše, vždy se tato plocha jeví nedostatečná k tomu, aby vyjádřil touhu vyjádřit štětcem vše, co má na srdci.

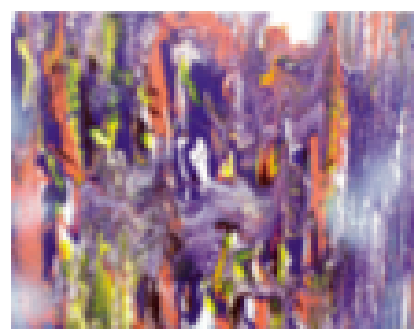
Dokáže obraz rozčlenit do několika přísně geometricky rozčleněných ploch, z nichž každá má svůj děj, a přece součet jejích myšlenek se spojuje s jednou myšlenkovou filosofií – burčující svědomí každého z nás. Z Mahdalových obrazů sálá sugestivní a imaginární energie, zobrazuje umělcovy vize na hranici skutečnosti a fantazie. Jeho dílo je hrou i tancem vědných tahů štětce a barev, kdy nakonec děj obrazu mění v prostoru pravdu o nekonečném zápase lidského bytí v nekonečném vesmíru.

Snový realizmus Vlastimila Mahdala vyjadřuje, tak prolínání reálné skutečnosti s inkluzivními prvky (sny, halucinace, mýty). Můžeme ho také nazvat magickým realizmem, který se mimochodem objevuje i v próze, poezii, malířství, a dokonce i ve filmech.

Miroslav Potyka

Na pobřeží, 60x80 kombinovaná technika, olej, acryl, včelí vosk

Opora

IN.VENTURA

Výtvarník Jan Botek se narodil 26. července 1962 v Uherském Hradišti. Od mládí projevoval určitá výtvarná nadání. V roce 1986 se stal členem Výtvarné skupiny při SZK v Uherském Hradišti a od té doby se stává výtvarná tvorba součástí jeho života. Zkouší různé výtvarné techniky, jako je linoryt, suchá jehla, pastel, litografie a olejomalba. V letech 1986 až 1991 navštěvuje Školu výtvarného myšlení Igora Zhoře, kde se seznamuje s moderními výtvarnými trendy, jako je landart, bodyart, performance a happening. Pravidelně vystavuje v Uh. Hradišti a Trenčíně na skupinových výstavách.

V roce 1996 se začíná intenzivně věnovat litografii, jezdí na soukromé lekce k paní Věře Nohelové do Hustopeč, kde se už čerobilé litografii, a později dojíždí pravidelně k panu Františku Krňávkovi do Rovenska, kde se věnuje litografii barevné. Současně rozvíjí techniku pastelu,

který je mu blízký. Ačkoliv v pastelu zpracovává krajinné a folklorní motivy, litografie mu umožňuje dotýkat se obecnějších témat lidského bytí. Stylově si však jsou obě techniky blízké geometrickou stylizací a kubistickým viděním světa.

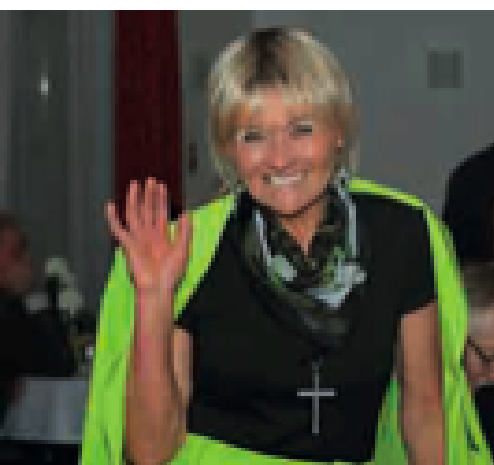
Každoročně již od roku 1998 pořádá s kamarády výtvarníky Výtvarný pláňer Vojšice. V letech 2008, 2011 a 2017 se účastní výtvarného sympozia Ora et ars ve Skalce u Trenčína. V letech 2017 až 2019 se účastní mezinárodního projektu Areas of inspirations. V posledním desetiletí se začíná věnovat více olejomalbě, již méně pastelu, a litografii jen okrajově. V jeho tvorbě můžeme najít prvky kubismu, naivismu, surrealismu i abstrakce.

Na výstavě s názvem IN.VENTURA jsme mohli vidět jeho výtvarný vývoj od počátků tvorby až po současnost.

Jan Botek

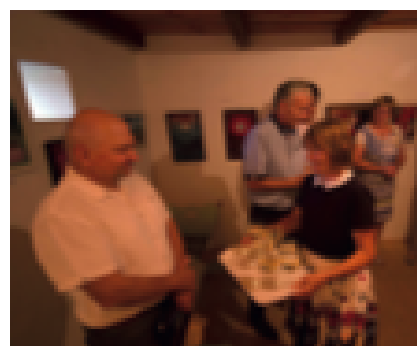

DANUŠE ŠUMÍČKOVÁ OBRAZY

Pod tímto jednoduchým názvem výstavy se schovávají obrazy Danuše Šumíčkové, obrazy plné víry a duše naplněné silným vnímáním křesťanské víry a naděje. Tahy štětce a kultivovaná barevnost vypovídají o vnitřní vyrovnanosti autorky. Obraz srdce porušeného Kristovou tmavou korunou a pláčícího lovavými slzami neznáší konec, ale zvěstuje naději prostupující z míst, kde vnímající divák může hledat svůj klíč.

Výstava byla otevřena v pátek 5. srpna 2022 v Muzeu Bystřice pod Lopeníkem, ale samotná vernisáž výstavy se konala až v sobotu 13. srpna 2022 v 15.00 hod.

Muzeum Bystřice pod Lopeníkem

PRVNÍ SPOLEČNÉ MALOVÁNÍ NA SLOVÁCKU

Koncem prázdnin 2022 jste v centru Uherského Brodu, přilehlých uličkách a parku mohli narazit na skupinky či jednotlivce za malířským stojanem, kteří na plátna přenášeli motivy našeho města. Jednalo se o účastníky prvního společného malování na Slovácku, které zorganizovali Přátelé školy vidění (zastoupené Zuzanou Dazajovou) a lektorovaly malířky Doris Windlin a Marie Smetanová.

Česko-švýcarskou malířku Doris Windlin příznivci výtvorného umění v Uherském Brodě znají. Měla tu několik výstav, předváděla ukázky výroby tradičního švýcarského sýru a představila dokument Berlínská paleta, mapující její stípodřijní pobyt. Také Marie Smetanová už v Uherském Brodě vystavovala. Obě ženy (a ještě další tři) se hlásí k malířské skupině Experiment II. navazující na principy Školy vidění. Tu založil významný český malíř, grafik, teoretik a vysokoškolský pedagog

profesor Radoslav Kutra (1925-2020). Škola vidění znamená určitý postoj k vizuální kultuře. Jedná se o přístup k malování, který vychází z impresionismu a tvorby Paula Cézanna a tímto jedinečným propojením ukazuje novou cestu. Principy školy vidění mají malíři pomoci si uvědomit, co vidí, a malovat své vidění pomocí vztahů teplejších a studenějších barev.

Už je to hodně let nazpět, co se ženy z Experimentu II rozhodly předávat své zkušenosti nejen ve svých vlastních malířských kurzech, ale všem zájemcům, kteří „by to chtěli zkusit, ale neví, jak na to“. Založily tak tradici malování v plenéru – letní týdenní společné tvoření v Čechách (Sázava) a dále na Moravě (postupně Štítná nad Vlář, Hostýn, Holešov, Velehrad). Letos poprvé se uskutečnilo společné malování na Slovácku - v Uherském Brodě.

Sjeli se sem zájemci prakticky z celé Moravy (Olomouc, Bystřice p/Hostýnem, Uherský Brod a okolí, ale také např. z Kladna). Zvláště u těch „přespolních“ mě zajímalo, jak na ně Uherský Brod působí. Shodně říkali, že je to město s úžasnou atmosférou, krásnou architekturou, příjemnými kavárníčkami a přátelskými lidmi - někdy je fakt dobré podívat se na vše očima někoho nezaujatého!

Doris s Majkou popsaly, jak společný týden, ke kterému se může přidat úplně každý, probíhá:

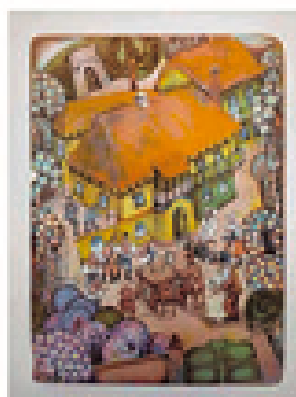
„Úplně nejlepší jsou účastníci, kteří mají chuť malovat, ale vůbec neví jak, nemají žádné očekávání od toho, jak by to mělo vypadat. Někdy totiž lidé, co už nějaké jiné kurzy absolvovali, mají zažitě nějaké způsoby, které není lehké potlačit. První den ráno

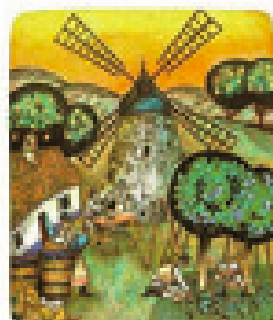
NOSTALGICKÉ VZPOMÍNKY FRANTIŠKA PAVLICI

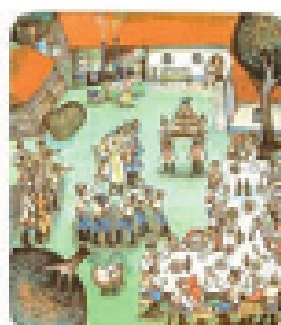
**Pozvánka na výstavu
Nostalgické vzpomínky
Františka Pavlici
(barevné litografie)**

Kulíšek tančí, barevná litografie

Košickéjší větrák, barevná litografie

Scénka v Jezeráku, barevná litografie

Ve čtvrtek 8. září 2022 byla zahájena v pražském Hotelu VILLA výstava barevných litografií Františka Pavlici s názvem Nostalgické vzpomínky. Výstavu uvedl RNDr. Karel Žižkovský za hudebního doprovodu Cimbálové muziky Štěpána Hanuše.

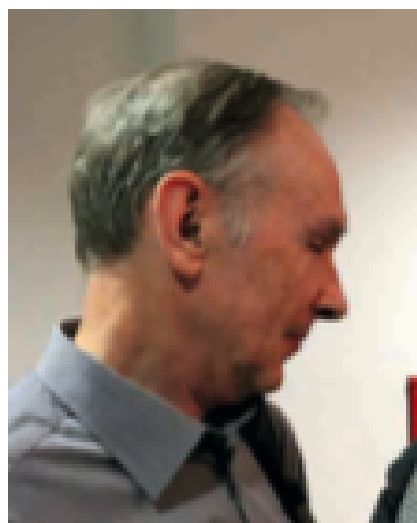
Přestože se jedná již o výstavu s číslem 85, troufám si tvrdit, že takovou výstavu jsme ještě v prostorách Hotelu VILLA nepořádal, hlavně pokud jde o tematiku, formu zpracování a výrazně osobité výtvarné pojetí grafických listů Františka Pavlici.

A v neposlední řadě bude tato výstava jiná ještě z jednoho hlediska – cimbálovou muziku jsme tady ještě neměli a já se upřímně moc těším. Věřím, že se stejně jako my, když jsme výstavu vybírali, přesunete do jiného světa, do světa Františka Pavlici a bude vám krásně.

Za společnost ELIZZA – Hotely s.r.o.
Milan Štupavský

CESTA OD VLÁKNA K ODEVU NA FOTOGRAFIÁCH JIŘÍHO SKŘIPSKÉHO

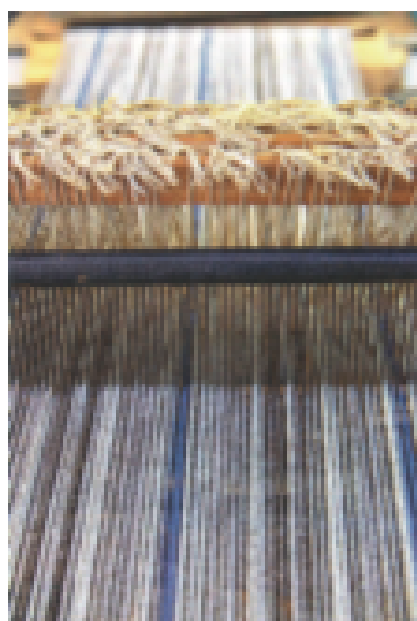
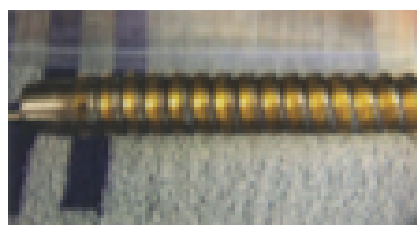
Textil asi nie je, snáď s výnimkou reklamnej či módnej fotografie, práve častým objektom záujmu fotografov, je to však nepochybne zaujímavá výzva. Cesta od vlákna k odevu je dlhá a spleťtá, doslova prepletená. Je to cesta od chaosu vlákien ľanu, vlny, bavlny ku strohej priamke nití a ďalej k prísretnému poriadku osnovy látky. Pár milníkov na tejto ceste sa pokúsil na svojich fotografiách zachytiť Jiří Skřipský. Charakteristickým znakom jeho tvorby je určite schopnosť a vôľa ponoriť sa do témy a výsledok prezentovať v cykle precíznych fotografií. Kolekcia inšpirovaná procesom vzniku textilu aj samotným materiálom to potvrdzuje. Nehrá sa tu na veľké umenie, je to však hold ľudskému umu, poctivej práci a citu pre prírodný materiál.

Z fotografií Jiřího Skřipského na nás nepochybne dýchne trochu nostalgie, ale predovšetkým je to obrazové

svedectvo o návratoch k tomu, čo sa v priemyselnej výrobe vytratilo: k bezprostrednému prepojeniu ruky, nástroja a spracovaného materiálu a s tým spojenej celkom obyčajnej radosť z práce a jej výsledku.

Už tisícky rokov sa z najrôznejších kútov Zeme ozýva klopkanie krosien a ich rytmus zostáva nadržalo zapísaný do osnovy látky, rovnako jako dotyky rúk, čo do dávna spočinuli v krajine večného pokoja. Ale nie to len ohľadnúť sa do minulosti – cez všetky výstreľky pani módy, cez odbočky, okľuky a slepé uličky sa stále vraciame k prírodným materiálom, farbám, starým technikám – a vo všetkom je číť ten dávny rytmus, tanec ťnku a nití. Textil je krása videná aj dotýkaná a autorovi sa podarilo sprostretkovať ju tak, že hebký, mäkký a teplý prírodný materiál láka na dotýkanie aj na fotografiách.

Jan Tluka

OBRAZY ZE SLOVÁCKA LENKY JUREČKOVÉ

Příjemný podvečer, vážení přátelé, přiznám se, že vždy, když mám něco říkat na vernisáži výstavy Lenky Jurečkové, jsem lehce rozpačitý, abych se příliš neopakoval, neboť těch výstav za téměř 20 let bylo, no, hodně... A nejhorší je právě začátek, potom už to člověk nějak zkombinuje... Proto jsem si tentokrát vybral na úvod citát, a to přímo citát autorky: „Miluji slováckou krajinu, lidovou architekturu, folklor, temperament, rozmanitost, barevnost, vůni i chuť. Miluji lidi, muziky, písničky, tance. Pole a vinohrady, víno... Mám ráda energii Slovácka. Jeho pohyb i klid...“. Je to myslím to nejpůsobivější motto k výstavě, která nese název *Obrazy ze Slovácka*.

Tak a teď už mohu plynule přejít k těm běžným vernisážovým informacím. Předně, pokud se dobře pamatuji, tak se Lenka Jurečková představuje v Ď. N. V. už podruhé. Je ročník 1977, narodila se v Kyjově, žila v Bzenci a nyní v Praze, i když do svého původního bydliště a na Slovácko se často vrací. Vystudovala češtinu a výtvarnou výchovu na PdF UP v Olomouci, s následným studiem malby na PdF Masarykovy univerzity v Brně u prof. Ka-

menického. Doma její „pedagogické“ schopnosti prověřují potomci - Adam - Ryzlík, Štěpán - Vavřínek a Majdalena - Pálava. Ty přezdívky vznikly při krásných křtech v bzeneckém sklepě dědečka Pavla za účasti významných kmotrů, jako byli Luboš a Dušan Holí, Martin Hrbáč, Petr a Jiří Petrá, Jaryn Nečas, Miško Mioarch Eveno, Luboš Málek a další. Ale vraťme se k výtvarným aktivitám - Lenka se zaměřuje na malbu, monotypy, akvarely, kresbu, v posledních letech jsou populární její malby na textil, trička a různé oděvní součástky, několika přátelům vyzdobila auta, hradětskou Moju (teda ne „moju“, kde bych se na to zhrabal...). Moju, vinotéku ve Vodní ulici, pojednala malávkami ve všech prostorách prakticky od podlahy až do stropu - navštívte, to víno tam chutná mnohem víc... Její výtvarné návrhy jsou často využívány na přebaly zvukových nosičů cimbálovek a pěveckých sborů a také na propagační materiály folklorních festivalů a slavností. Připravila více než 40 výstav u nás a na Slovensku, ale také v mongolském Ulańbátaru. Věnován jí byl jeden z děl Folkloriky, svoji tvorbu představila několikrát i v televizi

LINORYTY, DŘEVOŘEZBY, KRESBY, ILUSTRACE

Tak popisně nazval Pavel Hanák svou výstavu v soukromé galerii Oldřicha Páleníčka "U Jany" v Šumicích. Vernisáž proběhla v pátek 16. září. K výstavě promluvil sám autor a sám také zahrál na kytaru a zazpíval.

Pavel Hanák pochází z Dolních Dunařovic. Jeho rodiče se záhy přestěhovali do Drnholce, ale o deset let později, v roce 1963, se definitivně usadili v Bzenci. V roce 1970 Pavel ukončil učební obor potrubář v podniku Slováků strojiny Uherský Brod. Téhož roku nastupuje na vojenskou prezenční službu. V jejím závěru pracoval na povrchových dolech v Sokolově a ve Vřesové. Po návratu do civilu působil až do roku 1974, na montážích v Neratovicích, Velvarech, Púchově, Kralupech nad Vltavou...

Jeho život se odvíjí na nekonečných cestách za prací nesnadného černého řemesla se železem, naposled v Železárnách Veselí nad Moravou. Už jako dítě sledoval v TV pořady o umění, v nichž ho zaujal život Michelangela Buonarrotiho. Motivoval ho ku přání být sochařem. Život ale nasměroval Pavla jinak, přesto touha dávat hmotě tvar přetrvávala dodnes v podobě figurální plastiky práce do dřeva.

Další uměleckou postavou, která Hanáka zaujala, byl Jan Zrzavý, který ho okouzli obrazy plnými poezie. Prostudoval si proto katalog skupiny Sursum a najednou v něm objevil umělce, kteří mu souzněli s jeho výtvarnými vizemi a byli vzorem svou vynalézavostí, pracovitostí a nezdolností své vůle. Mezi ně patřil a doposud patřil a grafik Josef Váchal (in mem.). První kontakty s uměním našel v Lidové škole umění v Bzenci,

kde základy kresby, malby a grafiky získal u akad. mal. Miroslava Bravenca. Mezitím prošel kurzy angličtiny a hry na kytaru a klavír. Jeho umělecké výtvarné i hudební vlny se začínají silně projevat v pocitech touhy zachytit mizující krásu svého rodného kraje. Věnuje se s plným zaujetím hudbě a kresbě, které ho zavedly až na cestu ke grafice. Život Pavla Hanáka je protnut mnoha těžkými nenasadno popsatelnými existenčními i rodinnými dramaty - křížovatkami, které ho nakonec zformovaly ve zralého umělce bez touhy po solventnosti, slávě a luxurním životě. Pavel Hanák žije ve svém rodinném domě ve Vracově, kde má samozřejmě i svůj ateliér. V něm se věnuje dřevorezbu, linorytu a jiným grafickým technikám. V posledních letech ale věnuje pozornost figurálnímu dřevorezbařství s tematikou betlémů. V období totality ilustroval některé knihy perokresbami a vydával je vlastním nákladem formou samizdatu. Jeho přátelé tyto knihy opisovali a rozšiřovali. Mezi ně patří i světoznámá kniha Farma zvířat od George Orwella. V tomto období napsal svou první samizdatovou knihu Neúnosně dlouhá píseň o zemi krále Tlustonosu. Je v ní řada jinotajů, alegorií a symbolů kritizujících satirickou formou komunistický režim. Knihu vyzdobil technicky náročnými černobílými a barevnými dřevorezby.

Graficky také zpracoval mnohá uliční zdičkouti Vracova a Bzence a velkou část své tvorby věnuje dodnes klasickému exhibis v linorytu a dřevorezbu.

Pavel Hanák je dlouholetým členem Společnosti výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí se sídlem

Ilustrace k autorské knize, Kgj

BAREVNÉ TOULKY

V Cafe Clubu byla v říjnu 2022 ke zhlédnutí výstava nazvaná Barevné toulky. Jednalo se o první společnou výstavu 12 malířů a malířek z Uherskobrodáka (Iva Borovičková, Josef Böhm, Stanislava Janská, Petr Jurák,

Lenka Kubířová, Marie Kubířová, Šárka Lamplotová, Elena Nová, Marie Novotná, Katarína Suchánská, Věra Šerková, Viera Valčíková).

Skupinu organizačně vedou Věra Šerková a Petr Jurák. Zatím nemá žádné jméno. Jedná se o volné sdružení lidí se stejným zájmem – výtvarným uměním. Hlídá se však a úzce spolupracuje se Školou vidění, která je aktivní po celé ČR, a navazuje na myšlenky a umělecké vnímání profesora Radoslava Kutry (1925–2020). Ten ve švýcarském Luzernu, kam se uchýlil po emigraci, založil vlastní malířskou školu Kunstseminar, kterou navštěvovali lidé různého věku a profesí.

Vystavující malíři se poprvé potkali

v kroužku kreslení dospělých, který před mnoha lety pořádal Dům dětí a mládeže a vedla jej nymější ředitelka Petra Chmelová. „Když pak odcházela na jinou školu, ptala se, jestli chceme pokračovat. Před 10 lety jsme se tedy domluvili, že se budeme dál scházet. Požádala jsem o pomoc i Petra Juráka, se kterým už dlouho jezdíme společně malovat na Sádku (právě v rámci Školy vidění),“ říká Věra Šerková, jejíž samostatnou výstavu jste v Cafe Clubu mohli vidět v předcházejícím měsíci. Malování v pronajatém ateliéru DDM neprobíhá formou kurzu, ale společného tvoření, při němž si všichni vzájemně radí, podporují se, sdílí své radosti i trápení, ale také spolu třeba jezdí na výstavy. „Není důležité mít talent na kresbu, mít vše dokonalé, ale dostat do obrazu vlastní emoce. Naším cílem není naučit se malovat podle nějakých daných postupů, ale naučit se dívat a vidět svět prostřednictvím barev, tak jako to učil profesor Kutra,“ doplňuje ještě Věra Šerková.

Většina obrazů, které byly na výstavě, jsou olejomalby vytvořené v nedávné době (je zde ale i několik akvarelů) a na většinu z nich jsou zachycena zákoutí Uherského Brodu.

Třináct z nich se stalo součástí nástěnného kalendáře, který skupina vydala už potřetí (první byl na téma Hudba v Obraze, další zachycoval barvy květků, třetí nese název Uherský Brod).

Na vernisáži, která se uskutečnila ve čtvrtek 13. října, zazpívala Lucie Palčková za doprovodu Vlastíka Ondry. Výstava v Cafe Clubu probíhala do 13. listopadu 2022.

Markéta Švehlíková

casTINGART

V Galérii Petra Matejku predstavila jubilujúca novomestská umelkyňa Eva Harmadyová svoje diela na samostatnej autorskej výstave pod názvom „casTINGART“. V architektonicky špecifickom priestore galérie, kde zvyknú byť dlhodobo vystavené diela „Návratstov“, sa jako ich členka v jesenných mesiacoch rozhodla pripraviť vlastnú umeleckú prezentáciu. Popri niektorých starších dielach vystavila aj svoju najnovšiu medailersku, reliéfnu a sochársku tvorbu. Svoje diela v posledných rokoch umelkyňa prezentovala na viacerých kolektívnych i samostatných projektoch na Slovensku i v zahraničí. V Novom Meste nad Váhom sa autorskou samostatnou výstavou prezentuje po deviatich rokoch. Za ten čas však získala výrazné medzinárodné úspechy a ocenenia na domácej i medzinárodnej výtvarnej scéne, absolvovala niekoľko sympozialných pobytov a aktívne sa zapája do novomestského výtvarného diania.

Eva Harmadyová prijíma výzvy, ktoré jej umenie a život prináša, a tie

zhmotňuje do svojich diel. Už tretí rok sa zúčastňuje medzinárodného projektu realizovaného Akadémiou výtvarných umení v Sofii, ktorý pre umelcov i študentov z viacerých krajín každý mesiac vyhlasuje rôzne inšpiratívne témy. Tie sa dotýkajú osobných výpovedí a vnútorného sveta autorov, venované sú aj historickým svetoznámych osobnostiam, objavujú sa témy rodiny, hudobné témy a ďalšie atraktívne námety. Autorku projekt zaujal. Pravidelne tvorí nové a nové medaily na vyhlásené témy, ktoré predstavila aj na novomestskej výstave.

Umenie Evy Harmadyovej je umenie bez kalkulácie, vychádza z hĺbkych jej emócií a duchovne bohatého vnútorného sveta. Inšpiráciu však nehľadá len v sebe, aj okolo seba, v najbližšej rodine, v zážitkoch a príbehoch, ktoré vníma otvorenými očami, pozitívnym a ľudsky priateľským pohľadom. Tento svoj pozitívny životný postoj odieva aj do diel prevážne z čínu, ale aj iných kovov, ktoré tvorí sama, trpezlivo, filigránsky, vytrvalo a dôsledne až do finálneho výsledku.

Samostatná autorská výstava Evy Harmadyovej, ktorej vernisáž sa uskutočnila 7. októbra 2022 o 17.00 hodine v priestoroch Galérie Petra Matejku v Novom Meste nad Váhom, sa stala príležitosťou osobne sa porozprávať a stretnúť s autorkou, ktorá sa rozhodla možno aj trochu zastaviť a bilancovať, ale zároveň sa už sústreďuje na nové výzvy a inšpirácie, ktoré život ponúka.

Ela Porubánová

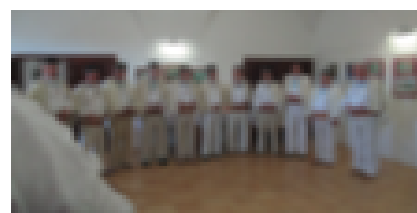
foto: Viliam Polák

VII. SETKÁNÍ POD JAVOŘINOU

V neděli 9. 10. se konala ve Strání v Galerii na Zámežku vernisáž výstavy Setkání pod Javořinou. Na tradiční výstavě, tradičně bez podpory města, prezentovali svá díla členové uherskobrodského spolku SvU MŠP. Zhlédnout zde můžete do 6. 11. širokou paletu výtvarného umění. Od malby, kresby a grafiky až po plastiku a fotografii. Svá díla vystavují: M. Bouda, J. Botek, K. Táborský, E. Jandásková, J. Karský, V. Mahdal, L. Velan, J. Bureš, V. Chrenko, F. Slovák, D. Šumízková a S. Knotek. Jako host vystavuje B. Borýsková. V kulturním programu vystoupil Mužský pěvecký sbor S.E.N. ze Strání a zazpíval také naši spolkovou hymnu, hymnu brodských výtvarníků.

KORDÁRNA 2022

Ve dnech 14. – 16. října 2022 se uskutečnilo, po dvouleté pauze, už 42. družební setkání a tvůrčí dílna výtvarníků a fotografů z regionů Trenčín a Uherské Hradčtic v rekreačním středisku Kordárna ve Starém Hrozenkově. Letos byli tyto lektori:

Domínik MONČEK
Pruské

Akademický sochař Domínik Monček je sochař střední generace působící v trenčínském regionu. Věnuje se převážně křesťanské tematice, jeho kovové sochy, vytvořené často z kovového odpadu, jsou plné hlubokých vyznání, citů a odkazů. Vystudoval umělecké kovářství na SPUŠ v Kremnici. Učením technologie se zdokonaľoval i během studia na Vysoké škole výtvarných umění v oboru monumentálního sochařství u profesora Jozefa Jankoviča i na stáži v německém Karlsruhe.

Ján HUBINSKÝ
Trenčín - Rukofuby

Momentalista, tvůrce objektů, malíř, tvůrce instalací, sochař, keramik, kreslíř...

Umělecké zkušenosti získával soukromým studiem, výtvarné činnosti se věnuje od roku 1980. Roku 1988 byl přijatý do Svazu výtvarných umělců (dnešní Slovenská výtvarná unie). Za sebou má víc jak dvě desítky autorských výstav a pravidelně se zúčastňuje kolektivních výstav se Zdržením keramiků Slovenska, cyklických přehlídek Slovenská komorní plastika, Horizonty současnosti nebo Návraty do Nového Města nad Váhem. Těžištěm jeho práce je keramická plastika, ale věnuje se i malbě, kresbě, soše, instalacím či tvorbě do architektury. Specifičností jeho uměleckého pohledu v keramické tvorbě spočívá ve schopnosti podívat se s vtipnou „nadsázkou“ a poetickým nadhledem na svět okolo něho. Keramické plastiky rád kombinuje s jinými materiály. Pod jeho lektorským vedením jsme si mohli vyzkoušet techniku vytvoření formy.

Jana GOMBIKOVÁ

Na setkání se prezentovala současnou fotografií. Ráda cestuje, píše a fotí. Vystudovala fotografii na Institutu kreativní fotografie v Čechách a scénaristiku a dramaturgii na Vysoké

ČESKÁ STÁTNOST

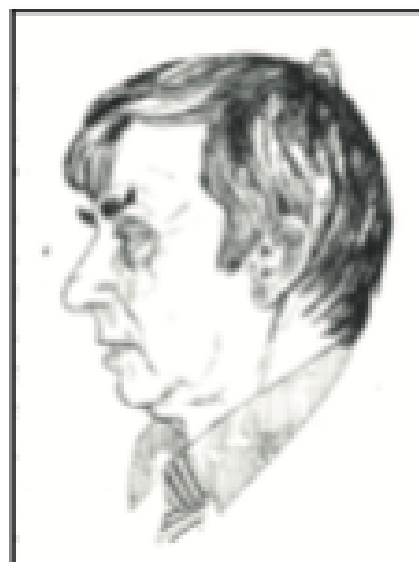
V pátek 21. října 2022 se uskutečnily dvě vernisáže, které pomyslně odstartovaly oslavy 750. výročí povýšení Uherského Brodu na město královské.

Výstava grafických listů a kreseb Františka Douška. **PŘEMYSL OTAKAR II. – KRÁL, RYTÍŘ, ZAKLADATEL.**

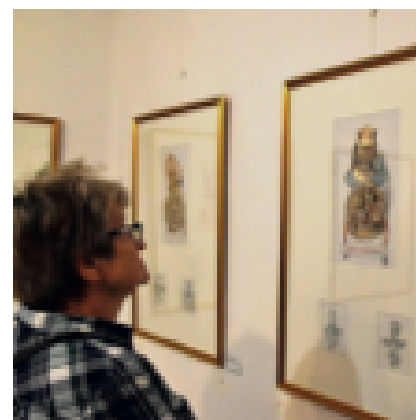
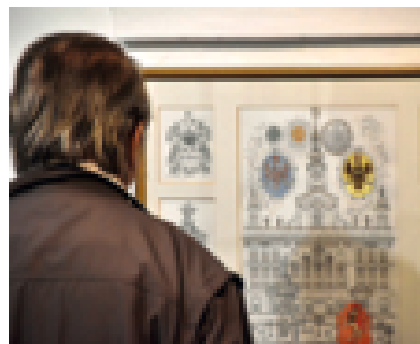
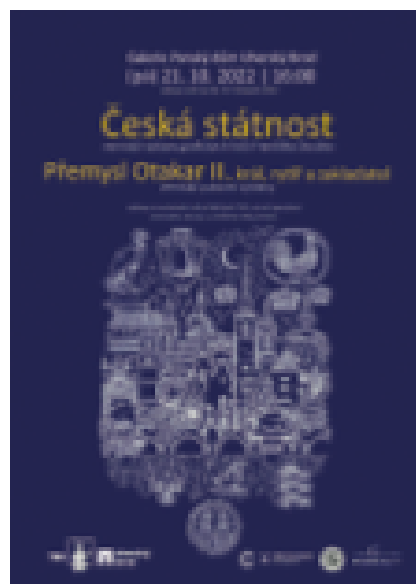
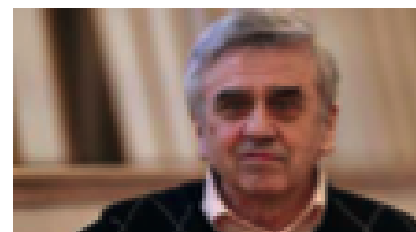
V průjezdu Panského domu byla instalována putovní výstava Přemysl Otakar II. – král, rytíř, zakladatel a v Galerii Panský dům výstava více než 70 grafík a kreseb Františka Douška nazvaná **Česká státnost**.

Putovní výstavu zapůjčil spolek Města Otakarova, což jsou města, která založil, povýšil nebo zvelebil český král Přemysl Otakar II. Výstava dokumentuje jeho život.

Druhá výstava prezentovala na 70 kreseb a grafík Františka Douška. K vidění byly portréty všech našich panovníků, většiny královen, soubor grafík Prahy a českých měst Unesco, dále erby české šlechty, kolekce portrétů významných českých osobností a svatých i s jejich atributy.

František Doušek

ODEŠEL...

Do malířského nebe odešel nenápadný a skromný malíř, jeden z nejtalantovanějších malířů se srdcem Valacha, Jaroslav Jeřábek. Jistě si s sebou vzal jednu z mnoha oblíbených přítulek.

Malíř Jaroslav Jeřábek se narodil 17. března 1936 ve Valašských Příkazech. Svě dětství prožil ve Valašských Kloboukách, kde také absolvoval základní školu. Do jeho citlivého dětského vnímání se usadily hrůzy války, které se pak v dospělosti často vynořovaly. Tak vznikl cyklus obrazů Plodtina. Nebyly to obrazy poplatné tehdejší době, ale skutečné otevření bolavého srdce.

V patnácti letech byl díky svému talentu přijat do Zlína na umělecko-průmyslovou školu, kde pobýl rok a s celou školou se pak přestěhoval do Uherského Hradiště. Studoval obor užitá a dekorativní malba v architektuře a propagaci u Vladimíra Hrocha, Jana Blažka a Josefa Berana. Úspěšně odmaturoval v roce 1955.

Svůj talent dále rozvíjel studiem na Akademii výtvarných umění v Praze. Nejprve v tzv. nultém ročníku a v roce 1956 přešel do řádného studia na obor figurální a monumentální malba do ateliéru profesora Vladimíra Sychry. Pobyt v Praze svým kvasem výtvarného umění a vliv analytického kubismu inspiroval mladého umělce. Po absolvování školy se zúčastnil úspěšně mnoha soutěží a některé jeho návrhy pro architekturu byly také realizovány. Syntéza moderních směrů a jeho valašský naturel se začal v jeho tvorbě prosazovat.

Jeho vřelý vztah k rodnému kraji byl silnější, což naznačoval už ve své absolventské práci, a tak se vrací do rodného kraje, do Valašských Klobouk. V roce 1979 se stěhuje do Slavičína, kde mu bylo nabídnuto místo učitele v tehdejší Lidové škole umění. Zakládá zde výtvarný obor a své pedagogické práci se věnuje až do odchodu na zasloužený odpočinek. Po celou dobu svého působení na škole se soustavně věnoval své volné tvor-

Valašské pastorky, olej

METAMORFÓZY HUDBY

Ve čtvrtek 3. listopadu 2023 se v 17.00 hod. v galerii Divadla Púchov konala vernisáž výstavy „Metamorfózy hudby“ výtvarníka a pedagoga Jozefa Švikruhu z Trenčína.

Jozef Švikruha je rodák z Trebíčavy při Bánovcích nad Bebravou, absolvoval studium výtvarné tvorby a výtvarné výchovy na Pedagogické fakultě v Nitre. Celý svůj profesní život působil v kultuře a především ve školství. Za jeho pedagogickou činnost a úspěchy jeho žáků na celoslovenských a mezinárodních prezentacích mu Ministerstvo školství Slovenské republiky udělilo nejvyšší státní vyznamenání Velkou medailí svatého Gorazda. Jeho umělecké zálibe však nijak nezaostávaly za pedagogickými. Za jeho umělecký a pedagogický přínos v oblasti neprofesionální výtvarné tvorby na Slovensku mu byla

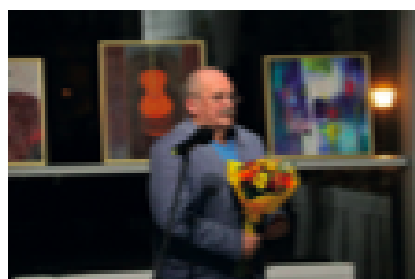
udělena cena POCTA generálního ředitele Národního osvětového centra v Bratislavě. Je členem Sdružení výtvarníků při Trenčinském osvětovém středisku a členem Umělecké besedy slovenské v Bratislavě. Vystavuje na četných kolektivních výstavách doma i v zahraničí. Včetně výstav autorských.

Kurátorem výstavy byl Mgr. Martin Šugár, Ph.D., který detailně představil autorovu tvorbu a její umělecké souvislosti.

Hudebním hostem byl Pavel Repčík ze Žiliny, který hrál během programu na „háčkovej“ harfě.

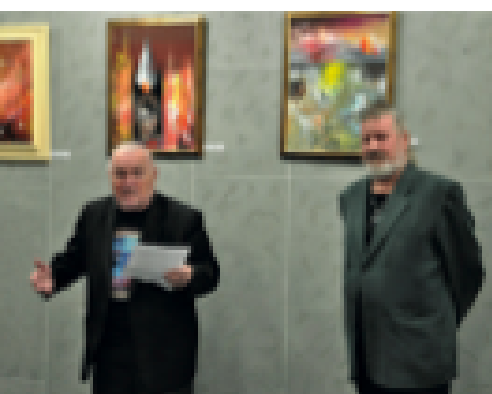
Celý program moderoval ředitel divadla Pavel Pivko.

PŮCHOVSKÉ NOVINY
foto Slavomír Flimmel

OBRAZY

BAREVNÉ VIZE VLASTIMILA MAHDALA

Ve čtvrtek 24. listopadu 2022 se v 17.00 hod. v galerii Interior Group konala vernisáž výstavy obrazů Vlastimila Mahdala. Úvodní slovo měl Miroslav Potyka a hudební produkci obstaral Tadeáš Tělich.

Magický a mysteriózní svět Vlastimila Mahdala.

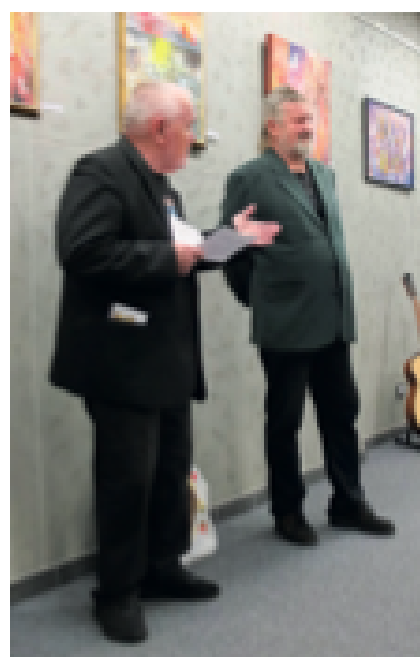
Není to tak dávno, co jsme se tady v Galerii s Andělem s obrazy Vlastimila Mahdala sešli. Dnes představuje novou kolekci, což potvrzuje dvě důležité fakta: za prvé – autor patří bezesporu mezi nejplodnější výtvarníky – malíře současnosti. Svědčí o tom jeho výrazná výstavní aktivita v posledních letech (namátkou několikrát Uh. Brod a Uh. Hradiště, Praha, Hodonín, Veselí nad Moravou, Vizovice, Skalica, Ostrožská Nová Ves a další). Za druhé, a to je neméně důležité: přestože zůstává svůj, jeho rukopis je nezaměnitelný, přináší s každou kolekcí určitý posun, nové prvky, malá překvapení. Ta kontinuita v jeho tvorbě je obdivuhodná...

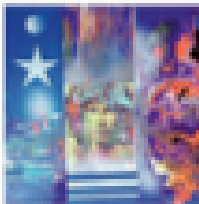
Pár slov k biografii, i když tu většina z vás zná – Vlastík, jemuž kamarádi neřeknou jinak než Vaska, je ročník 1955, dlouho žil v Uherském Brodě, kde se mimo jiné podílel na výstavních aktivitách Domu kultury, nyní žije v Uh. Ostrohu. Absolvoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uh. Hradišti, obor kresba, malba, grafika u profesorů Jana Cajdoše a Jana Blažka. Zúčastňuje se často kolektivních výstav, mimo jiné i proto, že je členem Unie výtvarných umělců – Sdružení výtvar-

ných umělců a teoretiků jihovýchodní Moravy, Sdružení výtvarných umělců moravských a Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomazí. Zastoupen je v soukromých sbírkách v Německu, Spojených státech amerických, Holandsku, Austrálii, Japonsku, Kanadě, Anglii a Francii.

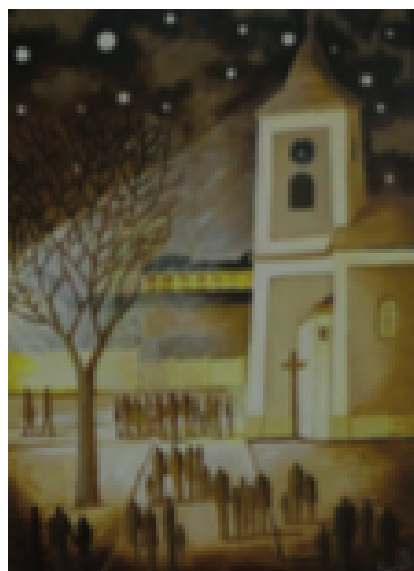
Malé odbočení – pohled na současnou výtvarnou scénu ve světě i u nás není radostný. Na velkých výstavách prakticky nenarazíte na slušný obraz, grafiku či plastiku. Všude vymyšlenosti, koncepty a podobné záležitosti – ostatně stačí se podívat kousek odtud, před Galerií Slovákůho muzea, bohužel... V současné době probíhá slavné mezinárodní bienále v Benátkách, již 59. ročník. Podle internetových informací to tam mnohdy vypadá spíše jako skladbět sběrný surovín. V recenzi v Lidovkách Jiří Machalický (jindy obohacující kdejaké nesmysly) konstatuje, že „mnohdy jde o bezradnou snahu, jak překvapit a zaujmout“ a „čím je dílo monumentálnější, tím slabší je myšlenka, z níž vychází“. K tomu jen malá poznámka - osobně si myslím, že mnoho slavných současných „výtvarníků“ (v uvozovkách) neumí ani vzít štětec do ruky, natož s ním něco vytvořit...

To ovšem u Vlastíka Mahdala nehrozí, on totiž umí výtečně malovat, i když se tím vymyká současným trendům, jak jsem naznačil. Je jistě i díky studiu poučen dějinami moderního umění, a tak vsbíral a přetavil podněty surrealismu (Dalí, Magritte), imaginativní malby (Šima, Zrzavý), akční a

	INTERIOR GROUP s.r.o., Uherské Hradiště Vás zvou na výstavu obrazů Obrazy – barevné vize Vlastimila Mahdala Vernisáž výstavy se koná ve čtvrtek 24.11.2022 v 17:00 hod. konstator Miroslav Potyka hudební produkce Tadeáš Tělich (Děkujeme JUDr. Zdeňku Hraděm, ing. Janu Kocouřovi a JUDr.)	

INSPIRACE OKOLO MĚ

V soukromé galerii Jiří Konečný – EFA se konala v pátek 25. listopadu 2022 výstava obrazů Františka Pavlice ml. Úvodní slovo a hudební doprovod obstarala Jitka Pavlicová.

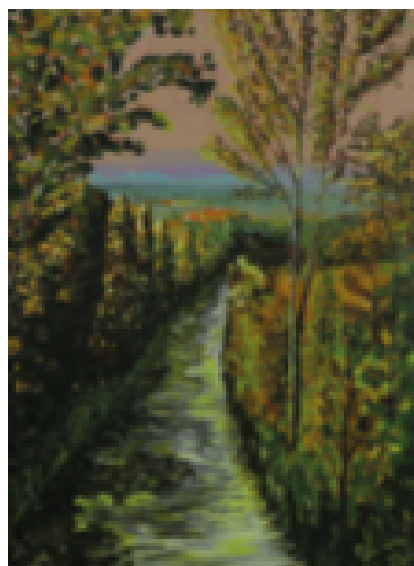
František Pavlica junior se narodil v roce 1996 v Kyjově, žije a tvoří v Hroznově Lhotě.

Po absolvování SOU pracuje s rodiči v rodinné firmě, vále doškové střechy. Ve výtvarné činnosti je autodidakt a věnuje se jí jako koníčku.

K malování měl blízko od malička, trávil hodně času se svým otcem Františkem Pavlicou (nar. 1971) v jeho ateliéru už jako malé dítě. Nebyl však nikdy typicky tvořivým dítětem, což se projevilo pak na ZUŠ ve Veselí nad Moravou. Navštěvoval výtvarný obor pod vedením Lenky Jurečkové a moc se mu nechýšlo tvořit zrovna když musí, a malovat něco, co se mu nechce a zrovna třeba nelíbí.

Na svých prvních kresbách a malovaných obrázcích napodoboval hodně styl tatínka, nadále si ale hledá svůj rukopis. I když ho někdy ovlivňuje názor otce a také názory jeho přátel výtvarníků, moc se jimi neřídí. Zůstává v realistické, spíše popisné rovině, někdy však v netradičním barevném pojetí. Inspiraci hledá nejčastěji v krajině, v okolí, kde žije a kde to velice dobře zná a má rád. Také ho hodně inspiruje současná městská a vesnická architektura. Rád maluje noční motivy, odlesky a odrazy pouličního osvětlení ho zajímaly už od dětství. Nejčastěji maluje akrylem a olejovými barvami, někdy jenom kreslí tužkou. Protože jeho otec František provozuje od roku 2010 litografickou dílnu, zkouší také svoje první litografie.

Jitka Pavlicová

VÝSTAVA NA BALKÁNĚ

Doposud jsme kolektivně jako spolek SVU MSP ještě v restauraci Balkán „U Monty“ nevystavovali. Stalo se to až letos. Vernisáž proběhla v neděli 13. listopadu 2022 v 17.00 hod. Než přednesl Jenda Botek úvodní slovo a seznámil přítomné s vystavujícími, přivítal návštěvníky vernisáže Milan Bouda a poprosil přítomné o minutu ticha při vzpomínce na našeho kolegu akademického malíře Jaroslava Jeřábka. Hudební produkci na vernisáži zajistila hudební skupina Country beat Fénix. Výstavu si mohli zažít kromě běžných návštěvníků také účastníci pravidelných tradičních trampských slatin až do konce března 2023.

ZTIŠENÍ

Tři výtvarníci, členové spolku Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí, se sešli v galerii obce Ostrožská Nová Ves, aby prezentovali svou tvorbu za uplynulé období. Název výstavy Ztišení by se mohli nahradit názvem Sbližení. Danu Šumíčkovou, Pavla Hanáka a Libora Velana spojuje stejný základ tvorby děl tryskající z lidského a duševního propojení s podstatou své duše. Stejný podnět tvorby však netvoří základ pro vzájemnou konkurenci ve výsledcích, protože každý se vyjadřuje jinými výtvarnými technikami. A právě ta podstata je sblížuje a jejich výsledky sblížení si mohl návštěvník na výstavě Ztišení ve svém vnitřním ztišení vychutnat.

Výstava byla otevřena vernisáží ve čtvrtek 8. prosince 2012. Úvodní slovo přednesl kurátor výstavy Jan Botek a hudební doprovod obstarala skupina Silentium a Pavel Hanák zpěvem svých písní a hrou na kytaru.

Představení jednotlivých umělců:

PAVEL HANÁK

Narodil se 12. prosince 1951 v Dolních Dunajovicích, žije ve Vracově. Vyučil se ve strojírenském oboru, ale věnuje se restaurování a výtvarné činnosti, především technice linorytu a dřevorezby. Po revoluci se stává členem Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí a účastní se kolektivních výstav.

Pořádá také autorské výstavy, a to v Kyjově, Vracově, Bzenci, Hodoníně, Uh. Brodě, Bystřici pod Lopeníkem a Čejce.

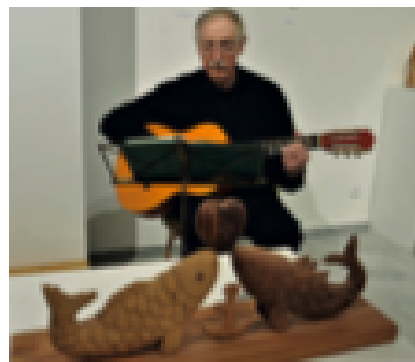
Mezi jeho celoživotní koníčky patří také hudba, a tak vytváří cyklus linorytů s názvem Rockové legendy. V poslední době se věnuje nejvíce dřevorezbě, kde vytváří nekonečný cyklus Hlavy, Mlasky, betlémy, zabíjačky a na přání tvoří také loutky.

Pavel Hanák patří k lidem, pro které se výtvarné umění stalo celoživotní součástí jeho života.

DANUŠE ŠUMÍČKOVÁ

Narodila se 16. března 1952 v Uh. Hradišti, v jehož kulturním prostředí si od malčka vytvářela vztah k hudebnímu, literárnímu a výtvarnému umění, ale také k lidové kultuře a přírodě.

Střední uměleckoprůmyslovou školu vystudovala pod vedením významných moravských umělců, např. S. Mikuláška, J. Habarty, J. Jašky a V. Vavulky. Studium dokončila v roce 1972 diplomovou prací – grafickým cyklem Krajina Ostravská. Svůj profesní život věnovala pedagogice.

(S)HLEDÁNÍ

Výstava (S)HLEDÁNÍ na ZUŠce představuje práce dospělých „žáků“.

V Galerii Základní umělecké školy se v pátek 9. prosince 2022 uskutečnila vernisáž nazvaná (S)HLEDÁNÍ. Své práce zde vystavují absolventi výtvarných kurzů pro dospělé, kteří pracují pod vedením Lenky Blahové.

Vystavující

Jarmila Běháková	Eva Měsíková
Marie Čížová	Drahomíra Mičochová
Martina Dolinská	Jitka Ondrašíková
Kristýna Hamadová	Věra Pechová
Eva Chludová	Jan Staník
Jitka Jančířová	Věra Šmídová
Jitka Kráží	Blanka Švajdová
Ludmila Kubířová	Lenka Votršáková
Ilona Matyášová	Pavla Vystrčilová

Sedmnáct žen (Jarmila Běháková, Marie Čížová, Martina Dolinská, Kristýna Hamadová, Eva Chludová, Jitka Jančířová, Jitka Kráží, Ludmila Lekašová, Ilona Matyášová, Eva Měsířková, Drahomíra Mičochová, Jitka Ondrašíková, Věra Pechová, Věra Šmídová, Blanka Švajdová, Lenka Votršáková, Pavla Vystrčilová) a jeden muž (Jan Staník) své obrazy vytvářeli nejrozličnějšími technikami, od tužky a perokresby přes akvarel, suchý pastel, linoryt až po olej, nechybí ani keramika.

Do světa umění vstoupili návštěvníci vernisáže hudbou - skladbou v podá-

ní Nikol Vystrčilové. Název výstavy v sobě spojuje slova hledání a shledání a symbolicky tak zrcadlí tvůrčí cestu výtvarníka. BIZE to objasnila produkční ZUŠ Lucie Kubířová v průvodním slovu:

„Tvůrce nejprve hledá inspiraci, námět, téma, které chce výtvarně ztvárnit. S tím hledá vhodný formát a techniku, kterou použije. Jedná se o přípravnou fázi, která předchází tvorbě. Následně hledá vhodné kompoziční řešení a barevnost, aby tak dosáhl nejvyššího souladu mezi zamýšleným a tvořeným. Hledá a směřuje k výsledné podobě svého díla. Celý tento proces hledání je lemován různými pocity – někdy je to radost, nadšení, uspokojení, ovšem někdy také nespokojenost, deprivace, pochybování, které se možná zmenšují s autorovou narůstající sebejistotou pramenící z jeho výtvarné zkušenosti. V závěru tvůrčího procesu pak hledá moment konečnosti, dokončenosti, což je mnohdy velmi obtížné. Přichází okamžik, kdy odkládá své nástroje a stojí před hotovým plátnem, kresbou nebo objektem. Je to moment shledání. Stojí tváří v tvář své výtvarné zpovědi, dílu, které je odrazem jeho samotného. Hledání a finální shledání jsou součástí tvůrčího procesu. Je to často tichý dialog tvůrce a tvořeného. Přeji vystavujícím, aby tento dialog byl pro ně dobrodružnou výpravou, která je nakonec vždy zavede do výtvarného Eldoráda.“

Na závěr pak ještě návštěvníkům i vystavujícím společně zahráli učitelé ZUŠ Radovan Mahdal, Tomáš Lekaš, Marcela Trtková a Pavel Voceček autorskou skladbu prvního jmenovaného nazvanou Duše.

Markéta Švehlíková

Jan Botek

*16. 7. 1962

Za Kostelem 268

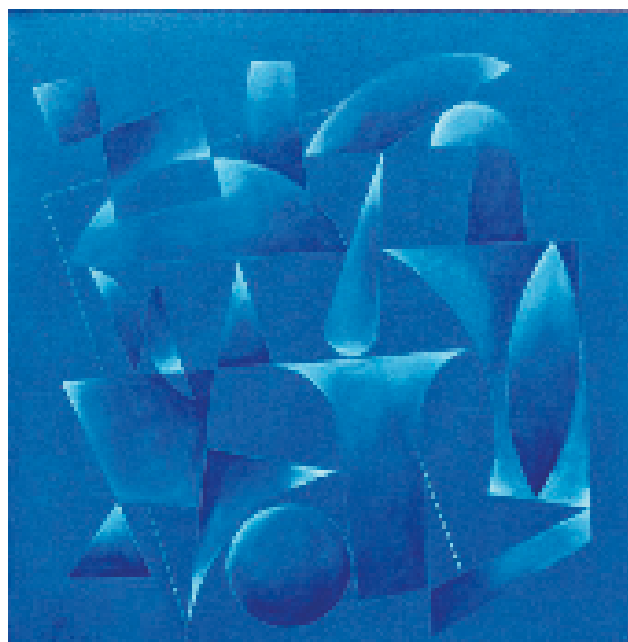
687 22 Ostrožská Nová Ves

+420 603 788 053

JanBotek@seznam.cz

Vzdělání: středoškolské

Litografie, pastel, olejomalba

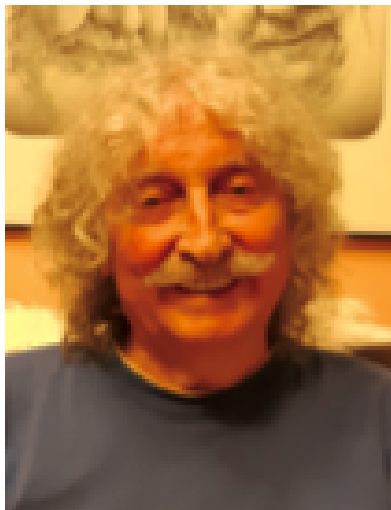
Bez názvu III, olej, 50x70 cm

Bez názvu I, olej, 70x100 cm

Bez názvu II, olej, 70x100 cm

Milan Bouda

*30. 3. 1944

Luhanova 1825

688 01 Uherský Brod 1

+420 604 488 529

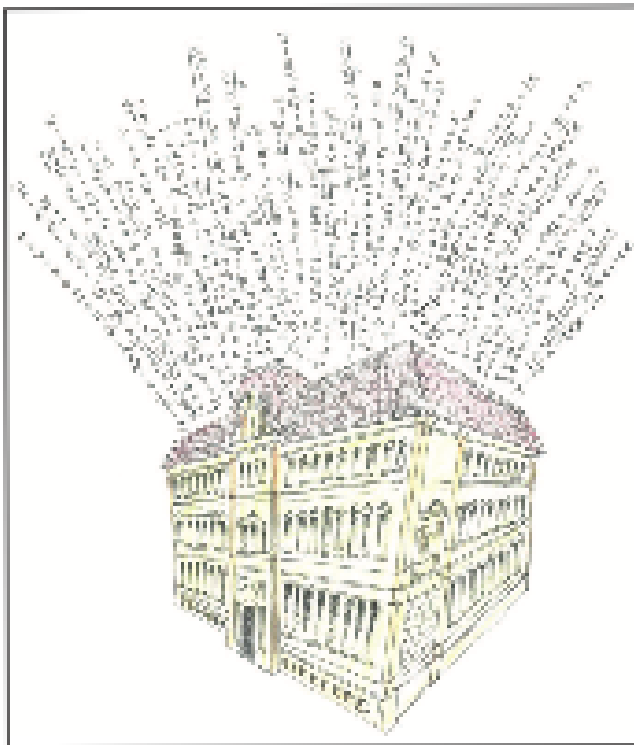
bmilan.ub@gmail.com

Vzdělání: středoškolské

Kresba, malba, grafika, koláže

75a. výročí 1373, litografie L3, 30x21 cm, 8/0 022

Zařízení průmyslovky v Uh. Brodě 1952, komb. technika, 29x21 cm

Ukončení průmyslovky v Uh. Brodě 1969, komb. technika, 29x 21 cm

Jaroslav Bureš

*12. 1. 1946

Rtm. Klivdy 2079

688 01 Uherský Brod 1

+420 728 401 433

marc.comenius@seznam.cz

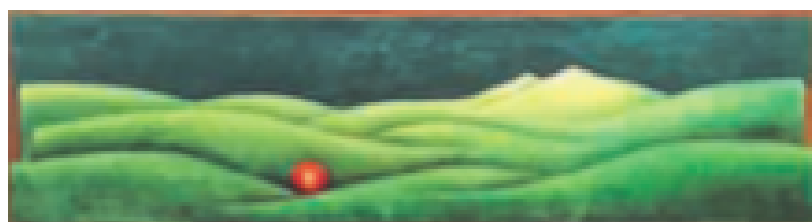
Studia: SUPŠ Brno,

PF UJEP Brno, FF UP Olomouc

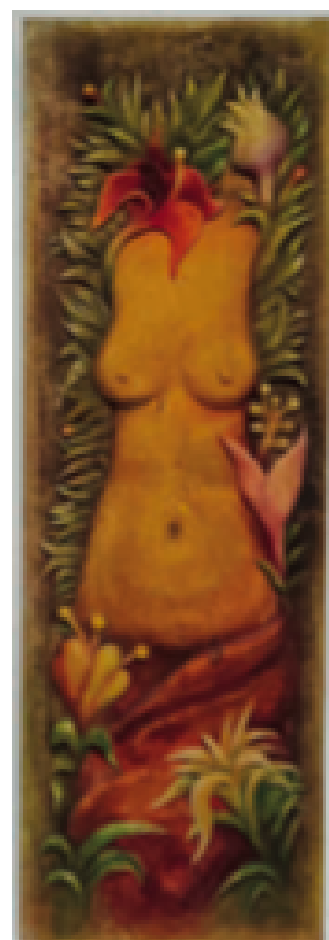
Kresba, malba, grafika, plastika

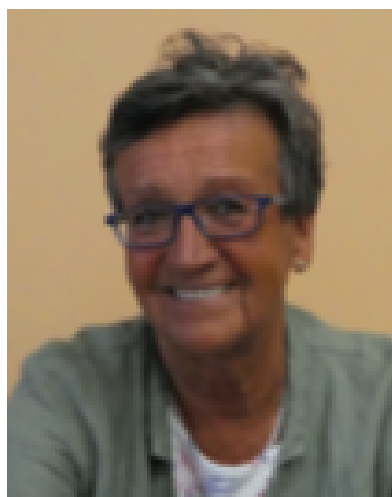
Ej Brode, Brodečku, C4, 80 x 130 mm

Panenský horizont, alévořezba, 85 x 30 cm

Letní romance, 110 x 36 cm

Ivona Bušiková

*25. 9. 1956

Močidla 2161

688 01 Uherský Brod 1

+420 728 324 930

ivona.busikova@gjak.cz

Studia: FFUP Olomouc

Tisková mluvčí,
scénické vystoupení na vernisážích,
literární činnost

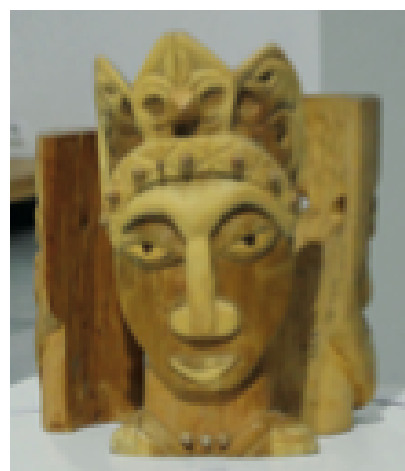
Prezidentka fan klubu SVU MSP

Pavel Hanák

*12. 12. 1951
Kučovanská 1306
696 42 Vracov
+420 731 272 163
pavlosek83@seznam.cz
Studio: SOŠ
Grafika, dřevěné plastiky

2x Ženy - obličej,
Černý bez, 10x7 cm

2x Ženy - obličej, Černý bez, 10x7 cm

Loutka, afech, dřevorezba, v. 60 cm

Vladimír Chrenko

*18. 5. 1956

B. Smetanu 4

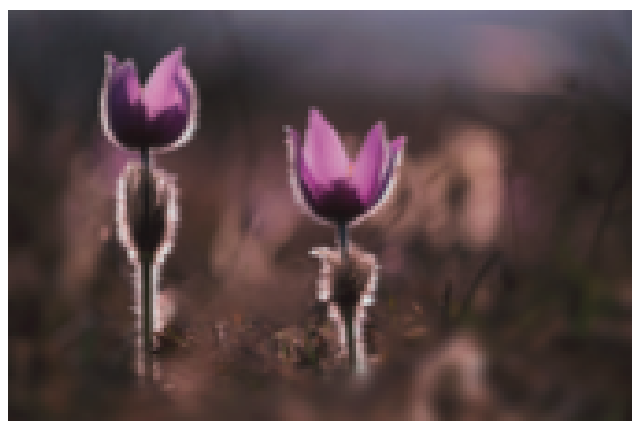
917 08 Trnava

+421 905 351 694

machr@chello.sk

Vzdělání: vysokoškolské

Fotografie, film

Dvojica, 30x20 cm, barevná fotografie

V krajine snežienok III, 30x30 cm, bar. fotografie

Jar vo vinici, 30x20 cm, barevná fotografie

Eva Jandásková

*4. 2. 1960

Květná 1847

688 01 Uherský Brod 1

+420 777 634 156

+420 572 634 156

eva.jandaskova@seznam.cz

Studia: PF MU Brno

Malba, kresba, koláže

Anahíta a malachyt, kombinovaná technika, 65x80 cm

Manipura a tygří oko, kombinovaná technika, 65x80 cm

Jindřich Karský

*16. 12. 1951

Solné 804

763 26 Luhačovice

+420 732 933 013

eva.karska@centrum.cz

Vzdělání: středoškolské

Malba, plastika, grafika

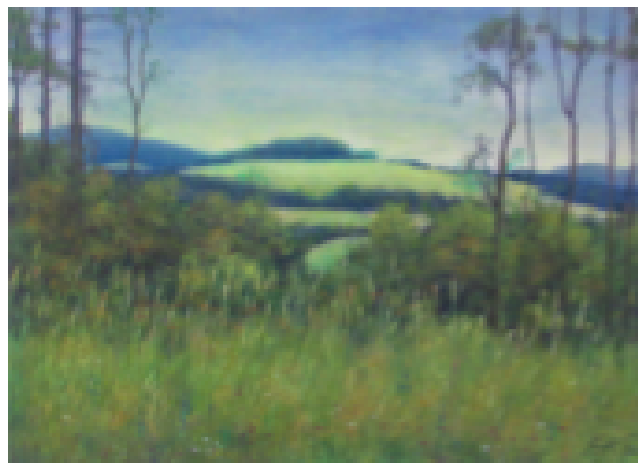
Ogara, pískovec, výška 60 cm

Sfinga, pískovec, výška 30 cm

Retro-Ottovka, olej, 85x50 cm

Na kraji lesa, pastel, 30x40 cm

Stanislav Knotek

*29. 3. 1936

Korytářská 500

687 65 Strání

+420 605 037 459

atelier.knotek@seznam.cz

Vzdělání: vysokoškolské

Grafické techniky, malba, kresba

Nad Březovou, pastel, 28x38 cm

Strání II., pastel, 45x75 cm

Miroslav Kubiš

*12. 6. 1938

687 54 Bánov

+420 732 154 353

dabo@zl-kraj.cz

Vzdělání: vyučen malířem

Malba

Olešnice, olej, 35x50 cm

Bánov - Na hradě, olej, 54x79 cm

Vlastimil Mahdal

*14. 3. 1955

Sídliště Olšava 2213

688 01 Uherský Brod 1

+420 776 331 999

vlastimil.mahdal@seznam.cz

Studia: SUPŠ Uherské Hradiště

Malba, kresba

Dívka z Pompejí, 53 x 40 cm, kombinovaná technika

Čekání na prince, kombinovaná technika, 70 x 40 cm

Jana Rosinová

*31. 3. 1976

Čsl. armády 74/12

Nové Město nad Váhom

+421 944 317 837

jana.rosinova@atlas.cz

Vzdělání: MU, FF v Brně

Keramika, keramika vytáčená

z volné ruky na hrnčářském kruhu,

keramická plastika

Lampa, Samotová hlína

Misa, malba do syrové glazury

Misa, malba do syrové glazury

František Slovák

*3. 2. 1953

K Hájenkám 333

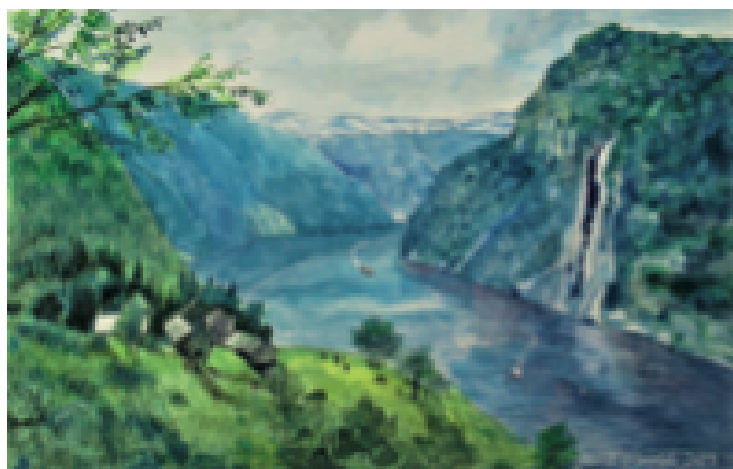
763 21 Slavičín

+420 732 738 669

sneck333@email.cz

Vzdělání: středoškolské

Malba, kresba, grafika, propagace

Norský fjord, akvarel, 33 x 35 cm

Zámecká alej, akvarel, 37 x 28 cm

Anna Šalandová

*3. 7. 1951

U Sboru 1293

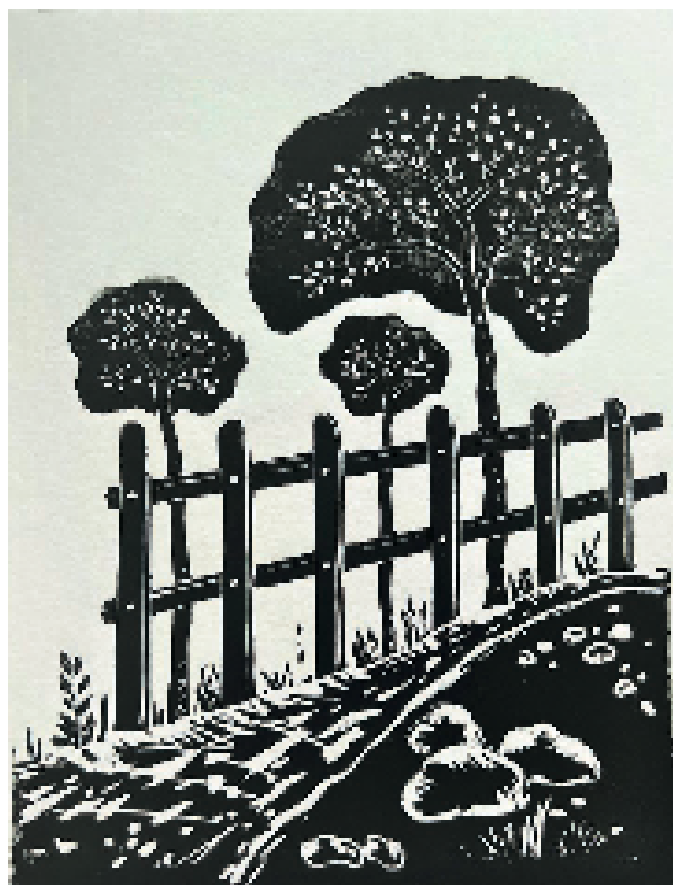
688 01 Uherský Brod 1

+420 603 286 617

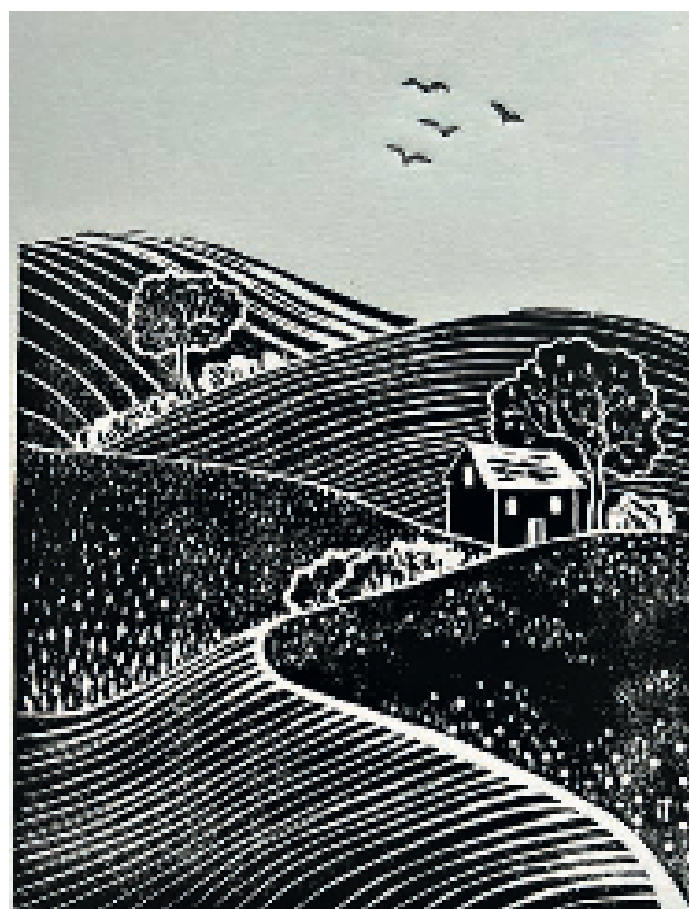
a.salandova@seznam.cz

Vzdělání: středníškolské

Malba – olej, tempera, grafika

Zahrada, linoryt, 220x170 mm

Louky, linoryt, 220x170 mm

Dana Šumíčková

*16. 3. 1952

687 55 Bystřice pod Lopeníkem

+420 775 174 555

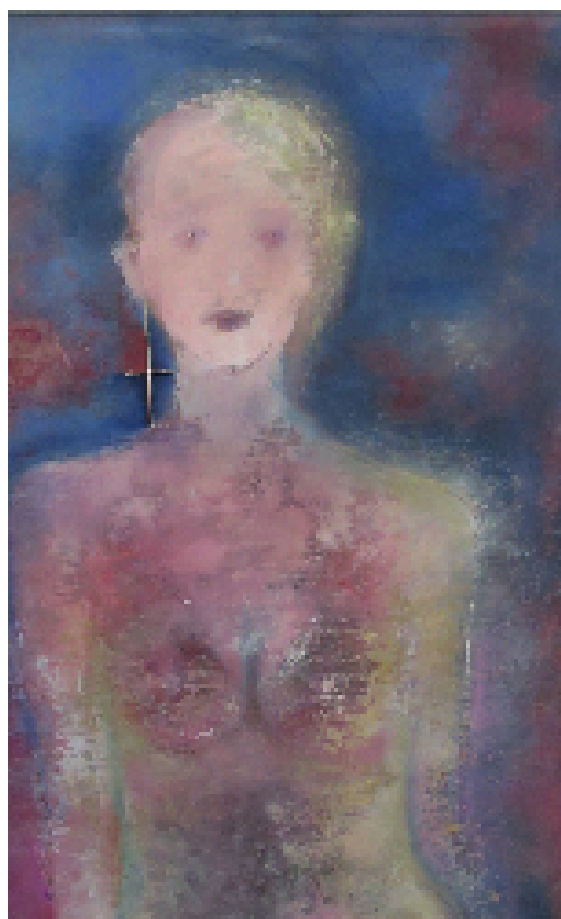
Studia: SUPŠ Uh. Hradiště,

Pedagogická fakulta Ostrava

Malba – olej, tempera, komb. technika

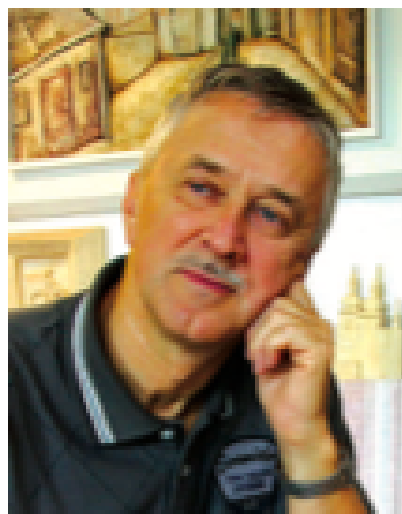

Lilje v trní, kombinovaná technika, 50 x 35 cm

Autoportrét 70, olej, 70 x 45 cm

Karel Tábořský

*17. 10. 1952

Okružní 1415

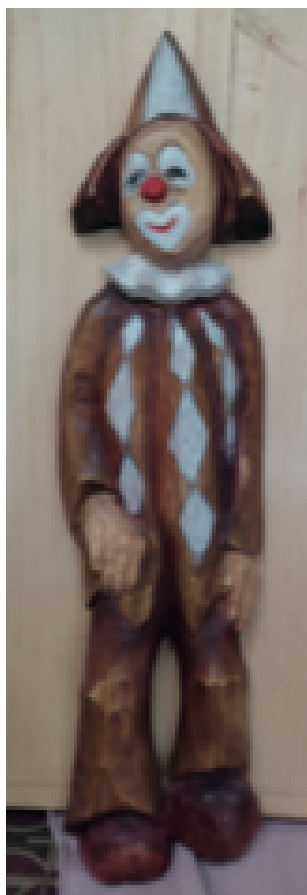
688 01 Uherský Brod 1

+420 732 331 613

karel.taborsky@post.cz

Vzdělání: středoškolské

Sochařství, plastika ve dřevě

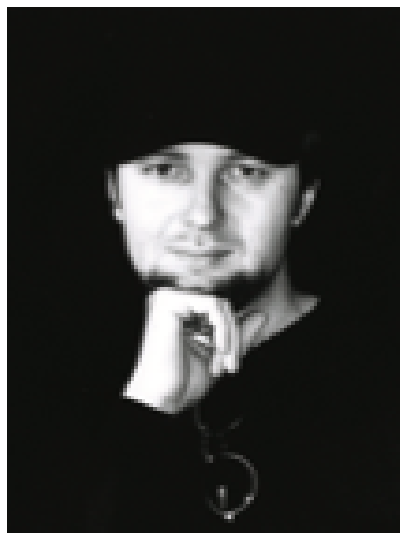
Klaun, dřevorezba, 45 cm

Kačky, dřevorezba, 100 cm

Bojkovice, kolorovaná dřevorezba, 60x90 cm

Libor Velan

*17. 7. 1972

687 55 Bystřice pod Lopeníkem č. p. 55

+420 736 445 006

libor.velan@seznam.cz

Vzdělání: středoškolské

Fotografie, kresba, kreslený

humor, publicistika

Valašsko II., černobílá fotografie

Valašsko III., černobílá fotografie

Valašsko I., černobílá fotografie

Zdeněk Záborský

*17. 7. 1962

Františka Kožíka 2684

688 01 Uherský Brod 1

+420 603 856 329

zzabransky@seznam.cz

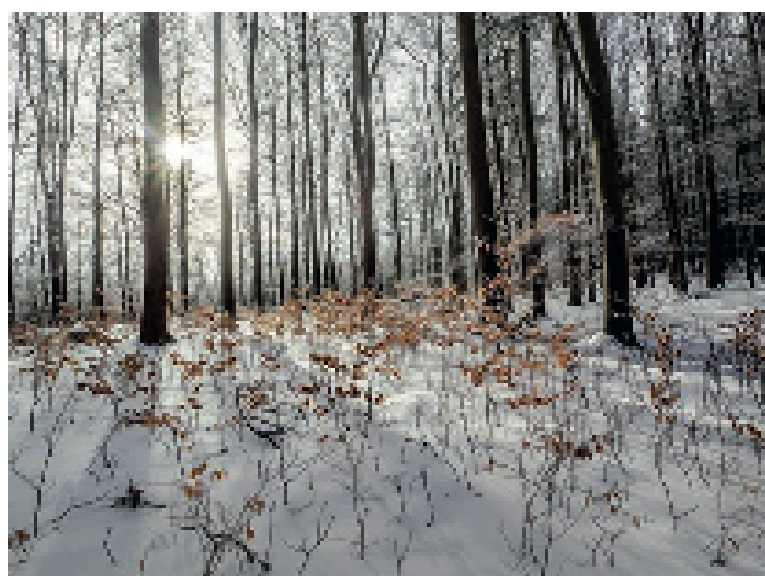
www.fotozabransky.cz

Vzdělání: středoškolské

Fotografie

Benátky - Itálie, barevná fotografie

Zima v lese, barevná fotografie

Chřiby, černobílá fotografie

Styl: *Bloudek* *plachetnice Sokrates* *Chumal*

Milan Bouda, EXL D. & J. Burdovi, Ztroškotání plachetnice Sokrates, L2/3 color, 14,5x11,5 cm

1/20

Janek

Milan Bouda, EXL JIK Konečný, La, 11,7x7,3 mm

Styl: *Bloudek* *Anděl* *Chumal*

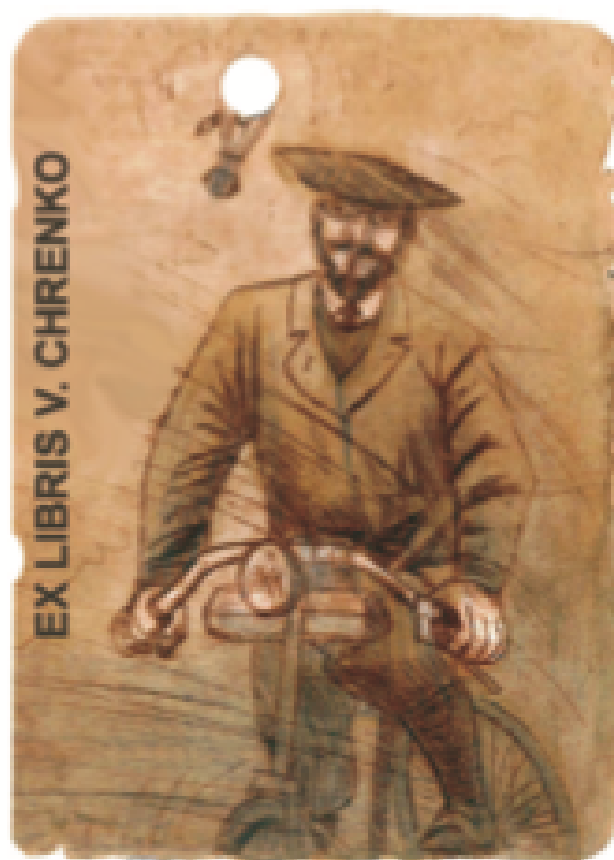
Milan Bouda, EXL Monika Neumann, Sóló pro UB, La, color, 120x90 cm

František Slovák, Ex libris Marie Hofejkové, X3, 130 x 85 mm

František Slovák, EXL Vlastka Petrů, C4 2, 80 x 62 mm

František Slovák, EXL V. Chrenko, C4, 115 x 80 mm

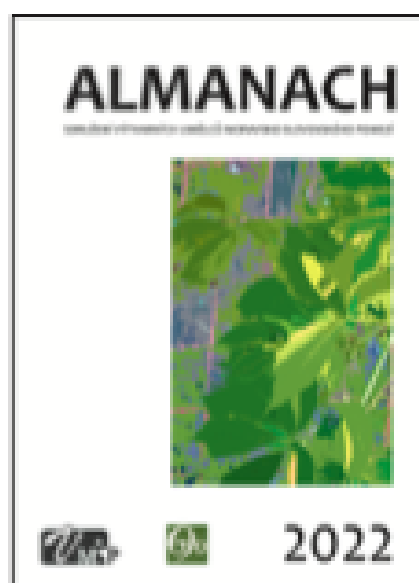
Pavel Hanák, Ex libris HP, linoryt X3, 115 x 65 mm

Pavel Hanák, Ex libris L. Petraszková, linoryt X3, 125 x 70 mm

Pavel Hanák, Ex libris Pavel Hanák, linoryt X3, 100 x 70 mm

Sborník spolku SDRUŽENÍ VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ MORAVSKO-SLOVENSKÉHO POMEZÍ

Text:

Milan Bouda, Markéta Švehlíková, Miroslav Potyka, Mgr. Jaroslav Bureš, Elen Sladká, Libor Velan, Jan Stavínoha, Günter Krauer, Zdeněk Skalčíka, PhDr. E. Porubánová, Jan Tlučka, Janka Masárová, Pavlína Pyšná, Jan Botek, Antonín Kostka, David Minařík, František Chrástek, Pavel Beneš, Pavel Bohun, Michal Vyhliďal, Zdenka Pflurylová Nesetová, Milan Stupavský, Mgr. Martin Šugár, PhD., PhDr. Marian Kvasnička, PhDr. Oldřich Páleníček, Ing. MgA. Zdeněk Kutra, Jitka Pavlicová

Fotografie:

Markéta Švehlíková, Miroslav Potyka, Antonín Kostka, Oldřich Prajza, Vladimír Chrenko, Zdeněk Polišenský, Libor Velan, František Slovák, Milan Bouda, Viliam Polák, Slavomír Fimmel, archiv spolku SvU MSP, Městské knihovny Slavičín a Trenčianske osvetové stredisko Trenčín

 **uherský
brod**

Ročník XXVII.

Vychází jednou ročně
Náklad 100 ks
Stran 163
Uherský Brod 2023

Tisk: POINT CZ, s.r.o. Brno

ISBN 978-80-908544-1-3

© Sdružení výtvarných umělců moravsko-slovenského pomezí, z.s. Uherský Brod

NEPRODEJNÉ